

maandblad, verschijnt niet in augustus
afgiftekantoor 9099 Gent X – P 2A9795

januari 2010 - 66.01

Tribune

**onze
nieuwjaarsboodschap
aan de politiek**

**banken gered...
en wat met ons?**

Inhoud

Inhoud en colofon	2
Wedstrijd	2
Algemeen	3
Spoor	12
Tram Bus Metro	15
De Post	17
Gazelco	20
Telecom	21
Federale Overheidsdiensten	25
Vlaamse Overheidsdiensten	28
Lokale- en regionale besturen	33
Onderwijs	35
Cultuur	38
Agenda	39
Linux+	40

colofon

Hoofredactie en verantwoordelijke uitgever:

Chris Reniers
Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel
Tel: 02-508 58 11 Fax: 02-508 58 40
chris.reniers@acod.be

Redactiesecretariaat:

Chris Camps - chris.camps@acod.be

Redactie:

Rita Coeck, Hugo Deckers, Jef De Doncker, Richard De Winter, Jos Digneffe, Mil Luyten, Laurette Muylaert, Guido Rasschaert, André Vandekerckhove, Jan Van Wijngaerden

Eindredactie:

Robin Productions, Aalst

Vormgeving:

Robin Productions, Els De Waele

Drukkerij:

Roto Smeets, Brussel

Wedstrijd

ACOD-agenda 2010

Winnaars Memorystick

Martina Simonart (Willebroek), Lea Verdickt (Niel), Adelgundis De Lille (Damme), Tony Van Haver (Lier) en Sonja Everaert (Torhout) zijn de winnaars van de memorystick. Zij wisten dat de ACOD in Willebroek en in Gent soep uitdeelde als signaal naar de directie van Waterwegen en Zeekanaal, de klimaatconferentie plaatsvond in het Deense Kopenhagen en dat het Diabolo-project de verkeersproblematiek rond de luchthaven van Zaventem moet vergemakkelijken.

Nieuwe prijs: ACOD-agenda 2010

Een zeer exclusieve prijs deze maand: de ACOD-agenda 2010. Gevuld met tal van nuttige contactgegevens van ACOD-verantwoordelijken van alle sectoren en gewesten, overzichtje van feestdagen, enz. Dat alles in een opvallende cover waarmee je op vergaderingen kan uitpakken.

Vragen

- wat is het uniek Europees telefoonnummer voor noodoproepen, dat in de toekomst onze huidige noodnummers 100 (medische spoeddienst en brandweer) en 101 (politie) zal vervangen?
- hoeveel euro bedroeg volgens minister Reynders de totale belastingvermindering waarvan de bedrijven in het aanslagjaar 2008 genoten door de notionele intrestaftrek?
- het Retibo-project bij De Lijn zou 120 miljoen euro kosten. Waarvoor dient dit systeem?

Antwoorden mailen naar

chris.camps@acod.be
of sturen naar Chris Camps,
Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel.

Als je het mij vraagt Openbare diensten op het voorplan

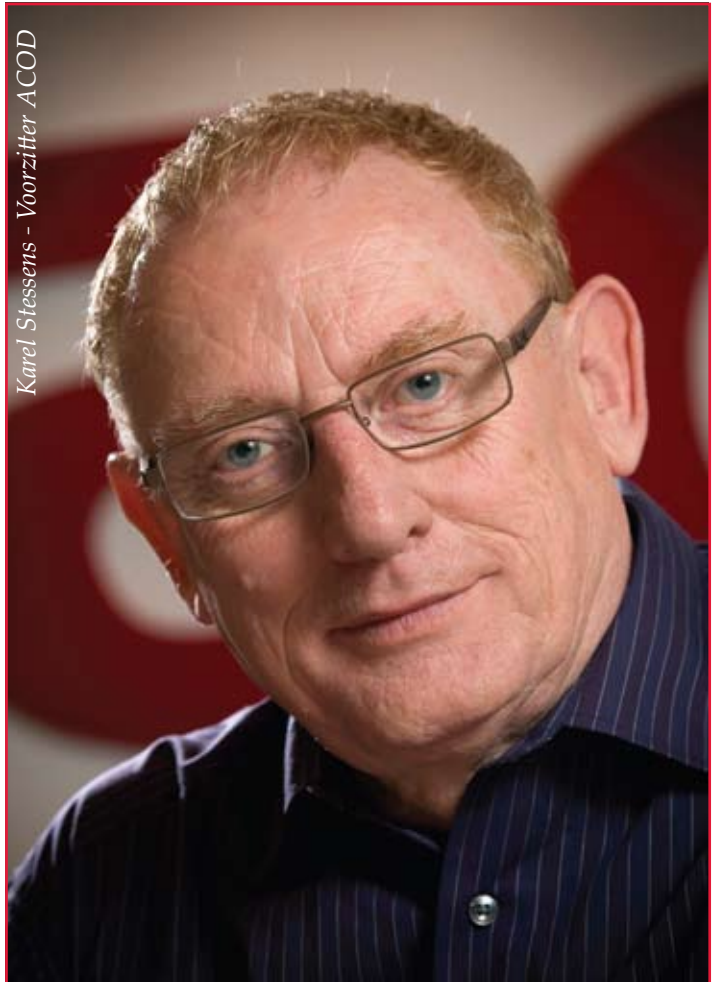
Karel Stessens, voorzitter van de ACOD, en Chris Reniers, algemeen secretaris, blikken terug op 2009 en kijken ook vooruit naar 2010. Het voorbije jaar was een crisisjaar. De regering gaf veel geld uit aan steunmaatregelen, waardoor flinke gaten in de begroting werden geslagen. Besparingen zijn aan de orde en daarvoor wordt nu voornamelijk naar het overheidsapparaat en de openbare diensten gekeken. Er kwamen ook weer aanvallen op de pensioenen van de ambtenaren. Wat vinden beide ACOD-kopstukken daarvan?

Karel Stessens: "Werkgevers- en zelfstandigenorganisaties schermen voortdurend met het zogenaamd hoge en dure pensioen van onze ambtenaren. Wanneer je echter naar de cijfers kijkt, merk je dat dat onzin is. Hoge ambtenarenpensioenen bestaan voornamelijk in theoretische berekeningen. Er zijn echter maar weinig ambtenaren die hun volledig pensioen uitbetaald krijgen, aangezien ze zelden aan de volledige loopbaan van 45 jaar geraken. Vele ambtenaren hebben bovendien een gemengde loopbaan, waardoor ze niet aan die jaren geraken."

Chris Reniers: "Je mag niet vergeten dat ambtenaren ook belastingen betalen op hun pensioen. Op he einde van de rit hebben ze maar een heel gewoon pensioen, dat zich volgens tal van studies maar in de buurt van het Europees gemiddelde situeert – helemaal niet zo hoog dus. De ACOD is trouwens voorstander van het optrekken van de privépensioenen, die schandalig laag zijn. Bovendien moeten beide gekoppeld worden aan de welvaartsvastheid: wanneer de lonen stijgen, moeten ook de pensioenen verhogen. Sinds enkele maanden is er een grote pensioenconferentie aangekondigd die zich zal buigen over de pensioenen. Eens die van start gaat, zal de ACOD die gesprekken met argusogen volgen."

Karel Stessens: "Ik wil toch ook even opmerken dat wat betreft de ambtenarenpensioenen, de aanvallen vaak uit de hoek van Unizo komen. Die zelfstandigenorganisatie vergeet blijkbaar dat hun leden veel meer uit de pensioenpot halen dan ze er zelf insteken. Hun afdrachten zijn veel lager, maar ondertussen worden hun uitkeringen wel gelijk getrokken met die van de werknemers en ambtenaren, die veel meer in de pot steken. Dat is een trend die zich doorzet in heel de sociale zekerheid: ziekenzorg, kinderbijslag, enz. En waarom dragen zelfstandigen zo weinig af? Omdat ze hun volledige inkomen niet aangeven. Uiterlijke vormen van rijkdom zouden bij zelfstandigen een veel nuttiger instrument zijn om hun inkomen te meten dan hun belastingaangifte."

Chris Reniers: "Het moet maar eens gedaan zijn met die voortdurende aanvallen. Indien er nog volgen, zullen wij ook met boutades beginnen antwoorden, namelijk dat zelfstandigen geen belastingen betalen. De ACOD wil wel een gefundeerde discussie voeren, maar zover komt het nooit. Als zij willen praten in slogantaal, kaatsen wij de bal gewoon terug. Te veel ambtenaren? Dan staan daar net zo goed te veel zelfstandigen tegenover die hun belastingen niet volle-

Karel Stessens - Voorzitter ACOD

"Uiterlijke vormen van rijkdom zouden bij zelfstandigen een veel nuttiger instrument zijn om hun inkomen te meten dan hun belastingaangifte."

dig betalen, in het zwart werken en fiscale fraude plegen."

Karel Stessens: "De fiscale fraude is een acuut probleem dat beslist moet aangepakt worden. Dat is onmogelijk met de huidige minister van Financiën, die er al jarenlang een potje van maakt. We hebben nood aan een sterk uitgebouwde FOD Financiën met een minister die voldoende aandacht heeft voor z'n personeel en ze ook de middelen en opleiding geeft om hen te wapenen voor hun werk. De fraude bij kleine zelfstandigen controleren is één zaak, maar de belasting-ambtenaren hebben het nog veel moeilijker wanneer ze hun pijlen richten op de grote multinationals. Die ontsnappen voor veel grotere bedragen aan de belastingen en zijn ook veel lastiger om aan te pakken."

Chris Reniers: “De financiële en bancaire crisis maakte duidelijk dat er heel wat meer geld in de banken is gestopt dan dat er nu terug uit komt. Het gat in de begroting moeten we daar zoeken. Daarom ook is het nodig de winsten van banken te belasten, anders vloeit er nauwelijks geld terug naar de overheid en evenmin naar de vele belastingbetalers die de redding van de banken hebben bekostigd. Ik val zowat van mijn stoel als de topman van Goldman Sachs, een grote Amerikaanse zakenbank, met de grootste overtuiging beweert dat grote bonussen voor bankiers geoorloofd zijn omdat ze ‘Gods werk verrichten’. Je vraagt je dan toch af waar die man het voorbij anderhalf jaar gezeten heeft? Het is niet meer dan normaal dat ook voor de uitbetaling van die bonussen een duidelijk ethische code of regeling wordt opgesteld.”

Karel Stessens: “Eigenlijk gaat het veel verder dan het aan banden leggen van winsten en bonussen. Het ABVV vraagt al ettelijke jaren dat het bankgeheim wordt opgeheven, dat de notionele intrest wordt herbekeken en wil reeds lang dat er een vermogensbelasting – nu miljonairstaks genoemd – komt. Bovendien moet er werk gemaakt worden van de invoering van de tobintaks. Die belasting wordt geheven op elke transactie van aandelen en levert zo inkomsten op die elders kunnen aangewend worden, bijvoorbeeld om de kosten van de klimaatopwarming of de sociale zekerheid te betalen. Het is niet logisch en niet goed dat de sociale zekerheid voor het grootste deel gefinancierd wordt door inkomsten uit arbeid. Daarom zijn we ook nog altijd voorstander van de invoering van een Algemene Sociale Bijdrage. Het moet gedaan zijn met inkomen en arbeid zo zwaar te belasten. Het zijn de grote vermogens, die tot nu toe vrijwel onaangeroerd blijven, die we willen afromen.”

Chris Reniers: “Het geld dat verloren is gegaan, probeert men nu teveel te zoeken bij de openbare diensten. De ACOD zal niet aanvaarden dat er daarop bespaard wordt. Openbare diensten zijn broodnodig voor de samenleving. Ze verschaffen nuttige werkgelegenheid en creëren zo een toegevoegde waarde aan de samenleving. Nu een korte termijnvisie ontwikkelen door te besparen is nefast. Je zal de gevolgen ervan voelen op langere termijn, op financieel, democratisch en sociaal vlak omdat er gaten geslagen worden in de welvaartsstaat. Op Vlaams niveau moeten we bescherming bieden aan de kroonjuwelen van de openbare diensten – De Lijn, de VRT en de VDAB – die een succesverhaal schreven ten dienste van de reizigers, kijkers en werkzoekenden. Ze ontvingen op internationaal vlak een enorme waardering en kunnen zonder probleem concurreren met de privé.”

Karel Stessens: “De ACOD zal zich ook extra inspannen om het belang van de openbare diensten te doen inzien, extern maar ook intern. In 2010 staan congressen van het Vlaams en federaal ABVV op de agenda en openbare diensten zullen op beide een thema vormen. De ACOD wil wegen op de besluitvorming in onze koepelorganisatie, om haar structuur logischer te maken. Tegenover een patronale macht moet een syndicale tegenmacht staan. Nu is die perfecte afstemming

Chris Reniers - algemeen secretaris ACOD

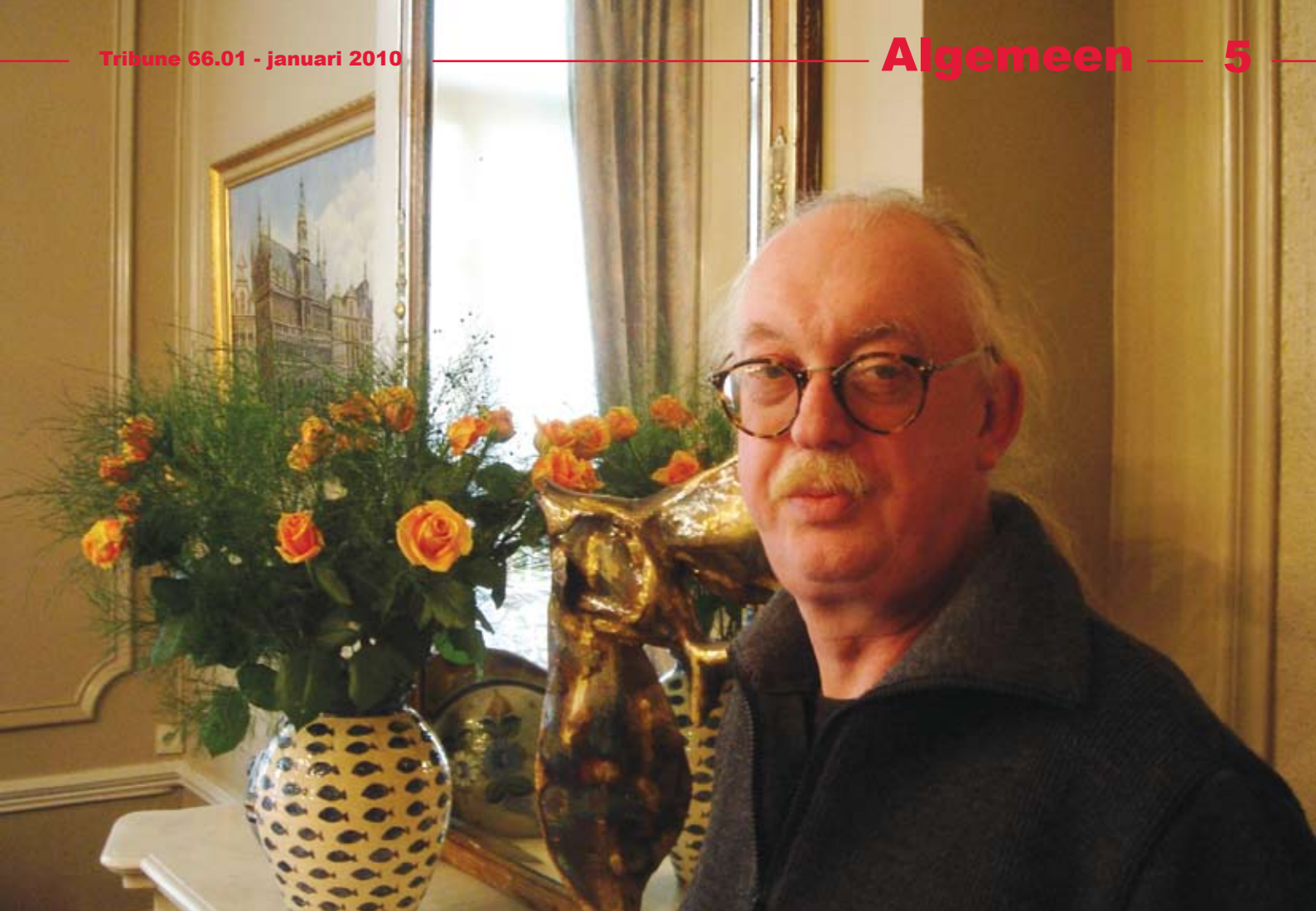

“Openbare diensten creëren een toegevoegde waarde aan de samenleving. Als je erop bespaart, sla je gaten in de welvaartsstaat.”

nog onvoldoende aanwezig en zitten vaak verschillende centrales van het ABVV aan de onderhandelingstafel met de werkgever van een bepaald bedrijf of instelling. Om onze slagkracht te vergroten moeten we tot een sectorsyndicalisme komen. Ik wil dat alle leden van het ABVV beseffen waar openbare diensten voor staan. Ze hebben een verdelend effect in de maatschappij en proberen ervoor te zorgen dat iedereen met gelijke middelen aan de start kan staan. Zaken als justitie, financiën, onderwijs, zorg, en dergelijke moeten door de overheid georganiseerd worden. Als je de markt haar zin zou laten doen, vallen de mensen zonder centen uit de boot. In die samenleving willen we niet leven.”

Chris Reniers: “In tijden van crisis wordt er al te gemakkelijk aan de waarde van de openbare diensten voorbij gegaan. We willen toch niet terecht komen in een samenleving als de Verenigde Staten, waar nu steeds meer mensen in tentenkampen moeten leven, een beroep moeten doen op soepbedelingen en waar president Obama de grootste moeite heeft om een elementair deel van de sociale zekerheid – een betaalbare ziekteverzekering – te realiseren? Daarvoor bedanken we. Dat wil de ACOD hier niet toestaan.”

Namens het algemeen secretariaat van de ACOD, onze sectoren en onze gewesten wensen wij al onze leden en militanten het beste toe voor 2010. Ook volgend jaar zullen we er weer staan om jullie rechten te verdedigen en om te strijden voor het behoud van kwaliteitsvolle openbare diensten.

Interview Dirk De Prins

“Belgen besparen niet graag op voeding”

Dirk De Prins, onder meer bekend van het succesprogramma ‘Mijn Restaurant’, is reeds jaar en dag een spilfiguur binnen het culinaire landschap in België. Als kunsthistoricus van opleiding is hij reeds 20 jaar culinair journalist en sinds 2000 hoofdredacteur van ‘Ambiance’, een magazine over gastronomie, wijn en toerisme. De Prins schreef ook al verscheidene kookboeken en is sinds jaar en dag een vertrouwde stem op Radio 2. Kortom, een perfect recept voor een smakelijk interview.

Wat staat er op het menu voor de feestdagen? Heb je al grootse culinaire plannen?

Dirk De Prins: “Ik heb in de verste erten nog geen idee wat ik ga klaarmaken. Ik weet immers nu al dat ik op kerstdag bij Radio 2 in de studio zal zitten van acht uur ‘s morgens tot de middag. Dat doe ik al twintig jaar. Het is een traditie dat luisteraars dan bellen om hun keukenproblemen van het laatste moment voor te leggen. Vaak zijn ze in paniek omdat ze bijvoorbeeld een wildgebraad hebben gekocht dat er prachtig uitzag in de winkel, maar eens thuisgekomen weten ze niet precies wat ermee aan te vangen. Bovendien zijn ze ook bang om iets fout te doen. Dan probeer ik hen nuttig advies te geven. Met als gevolg dat ik zelf geen groot kerstdiner aan het samenstellen ben en pas in de namiddag thuiskom. Meestal begin ik dan pas na te denken over wat

we zullen eten – een beetje afhankelijk van de smaak en de wensen van mijn vrouw en kinderen. Want dat ik aan het fornuis sta, is wel al beslist.”

Jij kookt meestal voor je gezin, meer dan je vrouw?

Dirk De Prins: “Het ligt een beetje in de lijn van mijn stiel. Ik bedenken recepten, schrijf kookboeken en ik ben culinair journalist. Ik doe het ook graag en ik kan makkelijk op de smaak van mijn gezin inspelen. Mijn vrouw kan wel koken, maar doet dat meestal wanneer ik niet thuis ben. Voor de rest laat ze het aan mij over. Zo ongewoon is die rolverdeling niet volgens mij. Je ziet de laatste vijftien, twintig jaar steeds meer mannen die ook koken, terwijl de keuken vroeger nog exclusief het domein van de vrouw was. Volgens mij zijn er nog weinig traditionele gezinnen waar enkel de huisvrouw de plak zwaait in de keuken en het huishouden. Ze bestaan nog wel natuurlijk en ik heb veel respect voor het harde werk dat die vrouwen verrichten – onbezoldigd overigens.”

Goed eten staat of valt meestal met de producten die men gebruikt. Zijn kwaliteitsproducten niet veel duurder?

Dirk De Prins: “Niet noodzakelijk. Een goeie biorodekool kost ongeveer een euro en dat is zeker niet overdreven. Ik ben ook tegen een snobistische keuken, waarbij men enkel

dure, exclusieve producten gebruikt. Dat is erover en het is ook niet lekker. Het lekkere bestaat er juist in dat je allerlei producten met elkaar gaat mengen, ook heel eenvoudige zaken. Uiteraard kan je er bij feestelijke gelegenheden wel voor kiezen om enkele luxueuze en exclusieve producten toe te voegen aan je menu, bijvoorbeeld door een lekkere stoverij af te werken met wat truffel. Zo blijft het kostenplaatje nog heel aanvaardbaar – je werkt per slot van rekening binnen een huishoudbudget. Ik zweer gewoonlijk bij een menu van verse groenten met een betaalbaar stuk vlees of vis. Als je seizoensgebonden kookt, is dat ook een stuk vriendelijker voor het budget. Er zijn momenteel lekkere wintergroenten, zoals pompoenen, waarmee je prachtige gerechten kan maken!”

Tijdens het eindejaar is het wel moeilijk om te ontsnappen aan de alomtegenwoordige oesters, kreeft en foie gras. Dat zijn toch exclusieve producten?

Dirk De Prins: “Ik ben helemaal niet zo tuk op buitenissige diners met een overdaad aan oesters, gevolgd door kreeft en foie gras. Het is te veel van het goede en verre van wenselijk. Dat gezegd zijnde, die producten zijn nu wel veel minder exclusief dan vroeger. Tegenwoordig vind je oesters en kreeft aan heel aanvaardbare prijzen. En foie gras kan je zonder problemen in grote blokken in het grootwarenhuis kopen. Weliswaar is de kwaliteit daarvan dan niet altijd optimaal. Maar daar bestaan oplossingen voor. Je kan net zo goed zelf verse ganzenlever kopen en er een terrine van maken. Die hoeft zo niet veel te kosten en smaakt altijd beter dan de industriële versie.”

Een klacht die wel eens opduikt is dat de kwaliteit – en dan vooral de smaak – van het vlees in onze grootwarenhuizen en beenhouwers ondermaats is. Is dat terecht?

Dirk De Prins: “Bij kwaliteit en smaak is er steeds sprake van een spel tussen vraag en aanbod. Wanneer klanten, de vragers dus, klagen over de kwaliteit van het vlees, wijzen de vleesproducten, de aanbieders, meestal terug naar de vragers. In dit geval gaat het om de huisvrouw, omdat zij nog steeds de voornaamste verantwoordelijke voor aankopen is. De vleesproducenten stel-

len dat de huisvrouwen weigeren om vlees te kopen met vet aan of in. Dat heeft te maken de veronderstelling dat vet vlees ongezond zou zijn en dat het je zou dik maken. Dat is onzin! Vet geeft aan vlees immers een lekkere smaak en het grootste deel ervan smelt weg bij het bakken. De mens heeft ook vetstof nodig om te leven – weliswaar niet te veel. Maar tegenwoordig lijkt vet enkel aanvaardbaar wanneer je het niet ziet, in gehakt bijvoorbeeld.”

Dus omdat er geen vraag is naar vet vlees, wordt er geen aangeboden. Het is een beetje een vicieuze cirkel?

Dirk De Prins: “Inderdaad, omdat vlees voor de meeste consumenten – omdat ze niet beter weten – niet te veel vetaders mag hebben, zijn vleesproducenten in heel Europa begonnen stierenvlees als biefstuk te verkopen. Dat is mals vlees zonder veel vetaders, maar vrij smake-loos door gebrek aan beweging. Enkele jaren terug probeerde men opnieuw het betere koeienvlees aan te bieden, maar de klanten wilden er niet van weten. Het is dus zaak mensen terug aan te leren dat vlees van vrouwelijke dieren smakelijker is omdat er meer vet in zit.”

Is het belangrijk dat de kok zelf zijn boodschappen doet?

Dirk De Prins: “Uiteraard! Het is evident dat als je zelf kookt, je ook zelf je producten aankoopt. Je moet de producten waarmee je werkt kennen om goed resultaat af te leveren. Waar je je aankopen doet, is een kwestie van gewoonte en vertrouwen.”

Tijdsgebrek wordt vaak aangehaald als reden waarom men niet meer de moeite doet om zelf een lekkere maaltijd te bereiden.

Dirk De Prins: “Dat is ten dele waar. Met een beetje keukenkennis kan je in de dagelijkse keuken heel vers werken en perfect op korte tijd een lekkere en gezonde maaltijd klaarmaken. Wokken is bijvoorbeeld een prachtige nieuwe techniek om snel wat verse groenten op een heerlijke wijze in een feestmaal om te toveren. Feit is natuurlijk dat je niet alles op korte tijd kan klaarmaken. Sommige zaken, bijvoorbeeld een rodekool, heeft z’n tijd nodig om te garen. Wat het veel mensen ontbreekt, is een besef van tijd en organisatie in de keuken. Ze weten vaak niet hoe lang iets moet koken en in welke volgorde je de producten moet klaarmaken. Zodra je daar de nodige kennis van hebt, wordt koken plots een stuk eenvoudiger en kan je alles op elkaar afstemmen.”

En dan is men ook minder snel geneigd om vooraf klaargemaakt eten te gaan afhalen...

Dirk De Prins: “Dat is spijtig, maar goed en lekker koken vraagt nu eenmaal wat tijd en inzicht. Bij de feestdagen ligt dat wel enigszins anders omdat mensen er dan heel bewust voor kiezen om tijd uit te trekken voor het koken. Ik merk dat sommigen dan zelfs gerechten van bekende topchefs beginnen na te maken.”

Een verwijt wat men vaak hoort, is dat toprestaurants ook erg duur zijn en dus niet aan iedereen besteed.

Dirk De Prins: “Dat is relatief. Toprestaurants zijn duur omdat er steeds met verse producten duur gewerkt wordt – dus niet vooraf klaargemaakte – en dat vraagt tijd. Bovendien is er ook heel wat mankracht nodig om al die maaltijden op een hoog niveau af te leveren. Je kan geen topchef met een toprestaurant worden, zonder dat je kan steunen op een goed team. Het is een mythe dat een topchef in zijn restaurant zelf aan het fornuis staat. Hij is de coach en het zijn doorgaans zijn souschefs die zijn recept perfect moeten uitvoeren. Tijd en mankracht maken toprestaurants duur. Daar werken professionals! Aangezien ze bovendien in weekends en feestdagen werken, hangt er ook een

prijkaartje aan vast. Het is loon naar werken en dat zie je op de rekening. Te recht volgens mij."

Je was te zien in de vtm-reeks 'Mijn Restaurant' met topchef Peter Goossens. De laatste jaren lijken kookprogramma's op de televisie wel een enorme vlucht te nemen. Een positieve evolutie volgens jou?

Dirk De Prins: "Volgens mij beleven we een boeiende periode, waarin er veel kennis van chefs doorstroomt naar de gewone man. Dat maakt die mensen natuurlijk nog niet tot culinaire experten. Ik hoor wel eens dat sommigen in navolging van 'Mijn Restaurant' ook de restaurantcriticus gaan uithangen. Met alle respect, maar ik heb wel een pak meer ervaring en weet veel beter waarover ik spreek. Los daarvan zorgt de aandacht voor de keuken in de media er wel voor dat men veel bewuster met voeding en kookgedrag bezig is. Daar kunnen we zeker niet ongelukkig over zijn. Het zet heel wat in beweging, veel meer nog in de Angelsaksische landen dan bij ons trouwens."

Je verwijst naar de enorme hype die kookprogramma's al jaren beleven in de Verenigde Staten en Groot-Brittannië.

Dirk De Prins: "Ja, en daar is een sociologische grondslag voor. Zo'n 20 jaar geleden was men eindelijk in staat het belang en de gevolgen van cholesterol en bloeddruk goed te omschrijven. De kennis rond de invloed van eetgewoonten op de gezondheid van de mens nam spectaculair toe. Tegelijk stelde men vast dat in de Angelsaksische landen veel meer personen stierven aan hart- en vaatziekten dan bij ons. Er was ook meer obesitas dan op het Europese vasteland. Men ontdekte ook de wel-daden van producten als olijfolie. In de Verenigde Staten en Groot-Brittannië kwam men tot de conclusie dat de eetgewoonten van hun bevolking moesten veranderen."

Hoe vertaalde zich dat concreet?

Dirk De Prins: "De overheden, ook de EU overigens, zijn toen campagnes rond gezonde voeding gaan subsidiëren om mensen aan te zetten tot ander eetgedrag. Omdat het zo'n 'hot topic' werd, is ook de televisie daarop gesprongen. In Groot-Brittannië doken koks op als

Jamie Oliver en Antonio Carluccio, die de kijkers daar effectief anders hebben leren eten. Het werd een enorm succes, waardoor de Engelse keuken enorm in kwaliteit is toegenomen – en dat over alle niveaus, van sterrenrestaurants tot de heel eenvoudige etablissementen. Wat de doorslag gaf in Groot-Brittannië was dat ze de nieuwe eetcultuur koppelden aan hun eigen verse producten, die overal voor handen waren."

Daardoor zijn er nu heel veel Britse hobbykoks, die heel bewust met voeding bezig zijn?

Dirk De Prins: "Dat klopt! Die aandacht voor een nieuwe eetcultuur heeft vrijwel overal in Europa vruchten afgeworpen, behalve in Nederland. Daar is nauwelijks een evolutie geweest de laatste decennia. Bij hun toprestaurants is er verbetering maar daaronder gaapt een enorm gat, waarvan de kwaliteit ongewijzigd is gebleven. Eten is er nog steeds een ramp."

"We beleven een boeiende periode, waarin er veel kennis van chefs doorstroomt naar de gewone man."

Bestaat er in België een verschil in eetcultuur volgens sociale klasse?

Dirk De Prins: "Ik zie geen groot onderscheid. Volgens mij eten mensen van alle sociale klassen min of meer hetzelfde. Al is het natuurlijk zo dat wie in armoede leeft, niet goed eet. Ik heb het dan niet direct over de daklozen – die het overigens wel zeer zwaar hebben. Dat is de vierde wereld, die bij Poverello terecht kan, waar het eten wel in orde is. Neen, ik doel op hen die er net niet in slagen rond te komen. Ze hebben vaak ook geen geld om hun energierekening te betalen en zo is het natuurlijk moeilijk koken. Vaak vallen ze terug op goedkope, vette, weinig kwaliteitsvolle voeding. In veel gevallen gaat het om bejaarden. Die zakken

door een lamenteel pensioentje vaak af naar een zeer bedenkelijk niveau van voeding. Het is toch schandalig dat onze pensioenen bij de laagste van Europa zijn! Wat wel opvalt is dat voeding een van de laatste zaken is waarop Belgen besparen. Eens dat gebeurt, is het ernstig. Ironisch genoeg wijst juist dat op het elementaire belang van onze eetcultuur."

Als culinair journalist ga je veel op restaurant. Hoe blijf je tussen die maaltijden door toch gezond?

Dirk De Prins: "Wanneer ik op restaurant ga, zorg ik dat de andere maaltijden van de dag vrij beperkt zijn. Anders kan je zoiets niet volhouden. Ik hou ook niet van te veel te eten. Zo'n opgeblazen gevoel is niet aan mij besteed."

Opvallend is dat je rookt. Tast dat de smaakpapillen niet aan?

Dirk De Prins: "Volgens mij is het een mythe dat roken invloed heeft op de smaak. Rook is immers een smaakconstante die je in je mond hebt. Ik ken veel bekende wijnproevers die roken en die toch geen problemen hebben bij hun werk. Het is wel zo dat wanneer je stopt met roken, je smaak gedurende enkele weken verandert. Die moet zich terug aanpassen omdat je smaakconstante verandert. Je moet bijna opnieuw leren proeven. Los daarvan is roken natuurlijk slecht voor de gezondheid (lacht)."

Wat vind je van het aankomende rookverbod in de horeca?

Dirk De Prins: "Op restaurant moet er helemaal niet geroookt worden. En als we de horeca volledig rookvrij maken, kan dat best zo snel mogelijk gebeuren. Veel biercafés klagen nu dat ze klanten zullen verliezen, maar volgens mij is dat slechts een overgangsperiode. Het is merkwaardig dat er plots zoveel bezorgdheid ontstaat rond het lot van de horeca en over het mogelijk verdwijnen van zaken. De realiteit is dat de laatste 15 jaar massaal veel biercafés zijn verdwenen, terwijl er toch perfect mocht geroookt worden. De oorzaken daarvan zijn ook nooit onderzocht en er heeft ook geen haan naar gekraaid. Het zal dus allemaal wel loslopen."

Nieuwsbrief FENTAP

De strijd voor vrij water

De klimaatcrisis zal de komende jaren ook in Peru toeslaan. Vooral in de Peruaanse kustgebieden wordt een toenemende droogte verwacht. Net als de financiële en economische, zal ook deze crisis vooral een impact hebben op de armste sectoren van de bevolking.

Er gaan dan ook steeds meer stemmen op om water als een mensenrecht uit te roepen. Op internationaal niveau werden verschillende wettelijke instrumenten uitgewerkt, zoals bijvoorbeeld het Internationaal Pact inzake Economische, Sociale en Culturele rechten, dat stelt dat "het mensenrecht op water onontbeerlijk is voor een waardig menselijk bestaan" en "een noodzakelijke voorwaarde voor de realisering van andere mensenrechten". In Peru echter blijft de regering werken aan de waterprivatisering door middel van de Waterwet. Een van de aspecten daarin is private participatie (concessies) in de water- en sanitatiediensten, door middel van de zogenaamde publiek-private partnerships. FENTAP probeert samen met andere volksorganisaties deze privatiseringintentie te counteren via de opname van water als een mensenrecht in de grondwet, zoals ook al is gebeurd in andere landen zoals Ecuador, Bolivia en Venezuela.

De strijd van het Amazonevolk

De strijd tegen de 100 Wetgevende Decreten (o.a. Waterwet 29338) van Alan García in het kader van een handelsakkoord met de Verenigde Staten werd opgestart door de bevolkingen uit het Amazonegebied. Die decreten staan namelijk gelijk aan de overlevering van de

natuurlijke hulpbronnen, de gronden en de soevereiniteit aan het internationale monopoliekapitaal dat het Amazonewoud en de biodiversiteit zal verwoesten door oliewinning en mijnbouw. Na een aantal valse beloften van de regering en het vastlopen van het overleg, hervatten de Amazonevolken hun mobilisaties op 5 april. President Alan García bleef doof voor de oproepen en bestempelde de Amazonebevolking zelfs als tweedetrangsburgers. Zijn poging om een door de indianen bezette brug te heroveren, leidde tot de dood van 24 politieagenten en 10 indianen. Het feitelijk aantal slachtoffers zou volgens diverse bronnen echter nog hoger liggen.

Na deze gebeurtenissen en de massale betogingen in het hele land op 11 juni was de regering wel verplicht om met de indianen te praten en moest het Congres de Wetgevende Decreten 1064 en 1090 (de meest schadelijke) intrekken. Bovendien werden ook een aantal andere decreten en de Waterwet in samenspraak met de inheemse leiders herwerkt. De Amazonestrijd was een diepe politieke nederlaag voor de regering en haar bondgenoten van het vroegere Fujimori-bewind en het neoliberale Unidad Nacional.

De boerenbeweging

De strijd van de Amazonevolken voor de intrekking van de Wetgevende Decreten en Waterwet 29338 kreeg steun van verschillende sectoren, o.a. de boerenbeweging van het zuiden, en verspreidde zich bovendien al vlug naar de andere regio's in het land. Zo organiseerden de boeren over het hele land stakingen met

wegblokkades.

De Centrale Boerenbond van Peru, CCP (Confederación Campesina del Perú), maakt samen met FENTAP en andere landbouworganisaties deel uit van CONAGUAYVIDA. CCP besliste om te strijden voor de afschaffing van de waterwet en te beginnen met een handtekeninginzamelactie voor een referendum rond de grondwettelijke verankering van water als mensenrecht, ecologisch goed en openbare dienst. FENTAP, samen met een aantal andere sociale organisaties, besloot actief aan dit initiatief deel te nemen.

Samenwerking met de lokale besturen

Verschiedende gemeenteraden begrijpen het strategische belang van water voor de bevolking en verklaarden hun water- en sanitatiebedrijven onaanastbaar. Concessies en privatisering worden hierdoor niet meer mogelijk!

In juni ondertekenden FENTAP en de burgemeester van het district José Leonardo Ortiz in de stad Chiclayo een samenwerkingsovereenkomst rond de verdediging van het water als publiek goed en mensenrecht. De overeenkomst omvat o.a. de organisatie van een forum, technische assistentie door FENTAP aan het stadsbestuur rond hun deelname in het bestuur van EPSEL S.A. en training door FENTAP rond de verdediging van het water. Het stadsbestuur zal de belangen van de bevolking verdedigen, evenals het bedrijf EPSEL als een openbaar bedrijf, en zal een stadsdecreet uitvaardigen dat water bevestigt als publiek goed en mensenrecht.

Privatisering is rampzalig

De regering van Alan García blijft pogingen ondernemen om door middel van publiek-private samenwerking de openbare diensten te privatiseren. In twee provincies in het noorden van Lima (Barranca en Huacho) werden verder stappen gezet in de privatisering van de openbare waterbedrijven (EPS) van twee gemeentes. De regionale afdelingen van FENTAP slaagden er echter in, samen met verschillende lokale sociale organisaties, om deze beslissingen stop te zetten. Ze eisen een volksraadpleging over mogelijke overeenkomsten inzake de waterbedrijven. In Tumbes bevindt zich het enige waterbedrijf dat in concessie gegeven werd. Het draaide uit op een ramp: de bevolking van Tumbes moet momenteel vervuild water gebruiken en hoge tarieven betalen voor een dienst die veel te wensen overlaat. Zij eiste daarom reeds in verschillende mobilisaties de terugkeer van het publieke bedrijf. LatinAguas, de concessiehouder, wil echter slechts afstand doen van het waterbedrijf in ruil voor de uitbetaling van de verwachte winst over de periode van het contract, zijnde 25 jaar.

Cao's ontkracht

De collectieve onderhandeling is een van de belangrijkste instrumenten van de werknemers om betere arbeidsomstandigheden te bedingen. In Peru gaan de huidige bepalingen rond collectieve onderhandelingen echter nog terug tot onder Fujimori. De Counter Arbeidshervorming onder de regering van Fujimori reduceerde de impact van cao's. In

plaats van hun 'kracht van wetten', dus afdwingbaar en bovendien ook superieur aan andere daaraan tegengestelde wettelijke bepalingen, zijn ze slechts 'bindend'. Hierdoor kunnen ze omzeild worden mits een 'gemeenschappelijk' akkoord van de partijen, zoals bepaald door het Hooggerechtshof. De hervorming maakte verder collectief én willekeurig ontslag mogelijk, liet onderhandelingen per bedrijf en niet per sector voeren, introduceerde meer flexibiliteit in de arbeidscontracten, reduceerde de vakbondsvrijheid, enzovoort. Dit leidde tot een dramatische vermindering van de gesyndiceerde werknemers en van het aantal collectieve onderhandelingen. In de water- en sanitatiesector ging deze arbeidshervorming nog verder via

de desactivering van de SENAPA (Nationale Dienst voor Watervoorziening en Sanitatie), die ervoor zorgde dat de collectieve onderhandelingen per sector werden omgezet in een reeks onderhandelingen per bedrijf. Dat leidde tot zeer uiteenlopende lonen en arbeidsomstandigheden tussen bedrijven en regio's. De cao's van de EPS zijn dan ook een weerspiegeling van de sterkte van de partijen en hebben meestal geleid tot een aantasting van de koopkracht van de werknemers.

Met steun van FOS organiseerde FENTAP daarom workshops rond collectieve onderhandelingen als het meest geschikte instrument voor een verbetering van de arbeidsomstandigheden van de arbeiders.

Raid op de schatkist

Uit cijfers van de minister van Financiën, Didier Reynders, blijkt dat bedrijven in het aanslagjaar 2008 maar liefst 4 miljard euro belastingvermindering genoten door de notionele intrestaftrek. De notionele intrest is daarmee een enorm fiscaal cadeau voor vele ondernemingen.

De notionele intrestaftrek is een fiscale maatregel die Reynders zelf lanceerde om via een fiscale omweg de belastingdruk voor bedrijven te verlagen. De bedoeling was om de verhuis van grote multinationals te voorkomen en ook nieuwe bedrijven te overhalen zich in België te vestigen. Reynders stelde

toen dat de maatregel budgetneutraal zou zijn, aangezien het verlies aan belastinginkomsten zou opgevangen worden door behoud van en door nieuwe jobs.

Belastinginkomsten dalen spectaculair

Niets blijkt echter minder waar. Waar de notionele intrest de schatkist in 2005 nog 476 miljoen euro kostte, weegt de fiscale gunstmaatregel hoe langer hoe meer door op de begroting. In 2007 ging het om een bedrag van 2,4 miljard euro aan inkomstenverlies en in 2008 dus al om 4 miljard. Daarmee weegt de

belastingverlaging die bedrijven genieten nu al acht keer zwaarder op de begroting dan oorspronkelijk bedoeld. Het ziet er trouwens naar uit dat het bedrag de komende jaren nog zal stijgen. De bedrijven verhoogden in 2008 massaal hun kapitaal en dus hun eigen vermogen. Bijgevolg kunnen ze dankzij de stijgende rentevoet (zie kader) nog meer geld aftrekken van de belastingen, tot een punt waarop ze soms zelfs geen belastingen meer betalen. Bovendien wordt er ook steeds meer gebruik gemaakt van de notionele intrestaftrek: ondertussen al door bijna de helft van alle bedrijven.

Maatregel zonder meerwaarde

De kritiek op de notionele intrest neemt in deze barre begrotingstijden steeds meer toe. Sp-a-kamerlid Dirk Van der Maelen trok de positieve gevolgen van de fiscale maatregel, namelijk de extra jobs en investeringen al sterk in twijfel. Hij noemde het een blanco cheque voor de ondernemingen. Het staat in elk geval buiten kijf dat de notionele intrestaftrek de werking van de overheid sterk ondermijnt. De eerste slachtoffers van de verminderde belastinginkomsten zijn de openbare diensten, die nu reeds geconfronteerd worden met besparingen als gevolg van de economische crisis. Uiteindelijk zijn het de werknemers die de rekening gepresenteerd krijgen. Zij zien hun jobs verdwijnen én kunnen steeds minder rekenen op goedwerkende openbare diensten.

Hoe werkt de notionele intrest?

De notionele intrest belooft vennootschappen die met eigen middelen hun kapitaalstructuur versterken. Waar vroeger bedrijven enkel intresten op schulden konden aftrekken van hun winst, mogen ze dat nu ook doen voor het gecorrigeerde eigen vermogen. In de praktijk komt het erop neer dat bedrijven hun eigen vermogen op dezelfde manier fiscaal in rekening kunnen brengen als een rekening die ze bij een bank zouden hebben afgesloten. Ze

kunnen een deel van hun gecorrigeerde eigen vermogen aftrekken van hun belastbare winst. Dat doen ze door een fictieve rentevoet toe te passen op het kapitaal dat de aandeelhouders in de vennootschap brachten. Die fictieve en dus niet-betalde rente wordt als aftrekbare kost ingeschreven op de belastingaangifte. De rentevoet wordt jaarlijks vastgelegd bij Koninklijk Besluit en baseert zich op de rentetarieven voor overheidsobligaties. In 2007

was dat 3,442 procent, in 2008 3,781 procent en voor 2009 en 2010 zal de rente stijgen tot respectievelijk 4,307 en 4,473 procent. Een stijgende rentevoet betekent dus dat het bedrag berekend op het gecorrigeerde kapitaal stijgt en er dus een groter bedrag kan afgetrokken worden van de belastbare winst, tot zelfs op een punt waarbij er geen winst meer kan belast worden. Op die manier dalen ook de belastinginkomsten voor de overheid.

Europa in essentie Vrijwaar de openbare diensten

Na lang syndicaal verzet keurde het Europees Parlement op 15 november 2006 een afgezwakte versie van de Europese dienstenrichtlijn goed. De dienstenrichtlijn wil de interne markt voor verkeer van diensten vrijmaken tegen 2010. Helaas zijn er nog enkele gevarenczones, want openbare diensten worden niet als geheel uitgesloten. Non-economische diensten van algemeen belang vallen niet onder de richtlijn, maar hun interpretatie gebeurt door de lidstaten. Bovendien bestaan overlappings en contradicties rond het al dan niet uitsluiten van bepaalde diensten van algemeen economisch belang en van sociale diensten.

Omzetting op nationaal niveau

De lidstaten moesten ten laatste op 28 december 2009 de richtlijn in nationaal recht omzetten. Alle Belgische overheden (van federaal tot lokaal niveau) kregen de opdracht hun regelgeving te screenen om na te gaan waar eventueel tegenspraak bestaat met de dienstenrichtlijn. Waar nodig moeten de nodige aanpassingen gebeuren. Belemmeringen op de handel in diensten kunnen enkel mits grondige motivatie, rekening houdend met het noodzakelijkheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en het niet-discriminatiebeginsel.

1. het noodzakelijkheidsbeginsel: de belemmeringen moeten noodzakelijk en gerechtvaardigd zijn om een dwingende reden van algemeen belang
2. het evenredigheidsbeginsel: de eisen moeten geschikt zijn om het vooropgestelde doel te bereiken, zonder dat ze dit doel voorbij gaan of het doel met minder belemmerende maatregelen kan bereikt worden.

3. het niet-discriminatiebeginsel: regelgeving mag geen eisen opleggen die direct of indirect een onderscheid maken naar nationaliteit of voor de vennootschappen naar de plaats van de statutaire zetel

Probleem is dat elk beleidsniveau de aanpassingen doet op eigen manier en eigen tempo, waardoor de omzetting vertraging oploopt en het vaak ook tot verschillende interpretaties van de richtlijn komt. Het gevaar bestaat dat de Europese Commissie ons land daarvoor terecht zal wijzen en zal vragen dat gekozen wordt voor de interpretatie van de deelstaat die de minste handelsbelemmeringen oplegt.

Stand van zaken

Het federaal niveau beslisten conform met de Europese richtlijn dat bijna alle bepalingen van ons arbeidsrecht, de gehele verplichte sociale zekerheid en het fiscaal recht buiten het toepassingsgebied van de richtlijn vallen. Dat geldt eveneens voor niet-economische diensten van algemeen belang, financiële diensten, privéveiligheidsdiensten, geldspelen, gezondheidszorgen, activiteiten van deurwaarders, notarissen, telecommunicatie, vervoer, diensten gepresteerd met een internationale detachering van werknemers, sociale diensten betreffende sociale huisvesting, kinderopvang en bijstand aan gezinnen en personen die permanent of tijdelijk in nood verkeren, die worden verleend door de staat, door dienstverrichters in opdracht van de staat of door liefdadigheidsinstellingen erkend door de staat voor zover deze diensten onder de bevoegdheid van de federale staat vallen.

De Vlaamse overheid stelde van haar kant een vademecum op dat de verschillende niveaus moet bijstaan in de screening van hun diensten en regelgeving.

DAB, DAEB en SDAB

De dienstenrichtlijn impliceert dat de lidstaten hun diensten moeten opdelen in diensten van algemeen economisch belang (DAEB) en (niet-economische) diensten van algemeen belang (DAB) en creëert bovendien juridische vaagheid rond sociale diensten van algemeen belang (SDAB). De indeling bepaalt de mate waarin de dienst blootgesteld wordt aan de interne markt en dus in hoeverre vergunningseisen, erkenningsvoorwaarden en overheids-subsidies (die momenteel de kwaliteit en toegang van de dienst vrijwaren) de interne marktwerking mogen 'belemmeren'.

Standpunt ACOD

De ACOD hoopt zoveel mogelijk openbare diensten uit de interne markt te houden omdat de kwaliteit van de geleverde diensten te vrijwaren. Legitieme vragen tot administratieve vereenvoudiging mogen geen negatieve invloed hebben op de controle en het afdwingen van arbeidsrecht en op de ontwikkeling van kwaliteitsvolle openbare diensten. De ACOD zal haar stem in dit debat laten horen, startend met een interne studiedag, in samenwerking met het Vlaams ABVV, sp.a en de Socialistische Mutualiteiten. Specifiek zullen dan de gezondheidszorg, de energiesector en de VDAB in de spotlight staan.

Samen sterk de toekomst tegemoet

In onze keiharde samenleving is geborgenheid al lang niet meer vanzelfsprekend. Elke dag groeit de groep mensen die het snelle tempo niet langer aankunnen. Vaak omdat ze een beroep hebben dat acuut bedreigd wordt door de economische crisis die het neoliberalisme veroorzaakte.

Tijdens de laatste 24-urenstaking bij het spoor bleek spijtig genoeg dat het NMBS-patronaat langzaam maar zeker in zijn opzet slaagt. Het spoorwegpersoneel – ooit zo'n hechte familie – wordt tegen elkaar uitgespeeld. Spoormannen en -vrouwen werken niet meer bij de 'spoorwegen', maar wel bij Infrabel, de Holding of de NMBS. Ondertussen doet ook de Engelse terminologie steeds meer haar intrede, waardoor men tegenwoordig aan de slag is bij Human Resources, NMBS-logistics, ICT, Facility Management, enzovoort. Het gevolg is dat nu meer dan ooit het 'samen-gevoel' plaatsmaakt voor het 'ik-gevoel'. Mensen sluiten zich op in hun cocon, kunnen daar niet meer uit ontsnappen en werken zichzelf uiteindelijk in de vernieling.

Het opdelen van het personeelsbestand is een bewuste strategie binnen de NMBS-groep. De Romeinse veldheer Julius Caesar hanteerde meer dan tweeduizend jaar geleden al de verdeel-en-heers-techniek. Bij de NMBS-groep zien we nu dat werknemers van verschillende maatschappijen elkaar nauwelijks nog als collega's beschouwen. Zij zetten zich uitsluitend in voor het resultaat van hún bedrijf en dit desnoods ten koste van anderen binnen dezelfde groep. Zij beseffen – of willen niet beseffen – dat maatregelen die vandaag getroffen worden in één deel van de groep, morgen ook ingevoerd kunnen worden bij de andere geledin-

gen. Het Cargo-dossier heeft op pijnlijke wijze aangetoond hoe moeilijk het werd om werknemers te overtuigen van het gemeenschappelijke onheil dat hen bedreigt. We zijn dan ook blij dat de voorbije manifestatie in Brussel toch zoveel spoormannen en -vrouwen uit alle geledingen kon verzamelen om een vuist te maken tegen het versluizen van personeel als waren het pionnen op een speelbord.

Daarom wenst ACOD Spoor voor iedereen in 2010 een meer samenhangende. Het personeel moet de onderlinge verbondenheid opnieuw herontdekken en beseffen dat ze met 38.000 meer kunnen bereiken dan met 20.000, 12.000 of

6000 afzonderlijk. Nu is het moment aangebroken om verzamelen te blazen. Vandaag is het patronaat van de NMBS nog vooral bezig met onderlinge afrekeningen. Eens ze daarmee klaar zijn, is het personeel aan de beurt. De eerste tekenen daarvan zijn nu al merkbaar. Laat u dus niet misleiden en besef dat we samen sterker staan.

De gewestelijke verantwoordelijken en het nationale secretariaat van ACOD Spoor wensen voor iedereen een 2010 vol gezondheid, liefde, geborgenheid en warme samenhang.

Jos Digneffe

Nieuwe opleiding militanten van start

In ons vertrouwde opleidingscentrum De Barkentijn te Nieuwpoort verzamelden een vijftigtal militanten voor een nieuwe sessie opleidingen. Van 18 tot 20 november 2009 werd de eerste module afgewerkt: problemen aanpakken binnen de nieuwe NMBS-structuur. De vierde en laatste module van de sessie is voorzien voor februari 2011. Nog een lange, maar interessante weg te gaan dus voor onze nieuwe militanten!

Nieuwe voorzitter gewest Oost-Vlaanderen

Tijdens het buitengewoon congres van 27 november 2009 te Gent werd Ivan Vermeire (links op de foto) verkozen tot nieuwe voorzitter van ACOD Spoor gewest Oost-Vlaanderen. Willy Van Hove (rechts op de foto) oefende het mandaat van voorzitter uit gedurende 19 jaar en gaat binnenkort genieten van een welverdiende rust.

Fout in agenda 2010

In de persoonlijke agenda die we elk jaar bij de uitbetaling van de syndicale premie aan onze leden overhandigen, heeft de zetduivel ons parten gespeeld. Op pagina 21 onder de rubriek Verlof voor het sedentaire en rijdende personeel, moet de volgende zin worden aangepast: "Het aantal verlofdagen wordt in 2010 verhoogd met 4 dagen (als compensatie voor de officiële feestdagen die op een zaterdag of zondag vallen)" en dit in plaats van 2 dagen.

Nationaal Comité van de Sociale Werken

Stand van zaken

Op 3 december 2009 vond te Brussel het Nationaal Comité van de Sociale Werken plaats. Er werd een evaluatie gemaakt van de activiteiten van het afgelopen jaar.

Hospitalisatieverzekering

Het protocol van sociaal akkoord 2008-2010 voorzag in de verlenging van de hospitalisatieverzekering. Voor de gepensioneerden werd een grote inspanning geleverd om ook hen toe te laten tot de gratis hospitalisatieverzekering, wat kan beschouwd worden als een aanzienlijke sociale vooruitgang. We dringen er dan ook op aan dat in de toekomst de verlenging of vernieuwing van het contract voor alle rechthebbers (actieve en niet-actieven en hun gezinsleden) probleemloos zou verlopen.

Kinderopvang

In hetzelfde protocol van sociaal akkoord is er ook sprake van het ter beschikking stellen van kinderopvang in crèches. In een eerste fase is dit voor de kinderen van het personeel, en waarom niet in een tweede fase voor de kinderen van de treingebruikers? In dit dossier dat al verschillende malen aan bod is gekomen in voorgaande comités werd nog maar weinig vooruitgang geboekt.

Weliswaar werd door de Maatschappij een studie besteld naar de mogelijkheden om deze kinderopvang te realiseren. Uit deze studie blijkt echter dat de haalbaarheid ervan afhankelijk is van de samenwerking met de Gemeenschappen. Zowel de Vlaamse, Waalse als de Brusselse Gemeenschap zijn bevoegd in deze materie en voeren een andere gezinspolitiek. Dit zorgt voor een complex gegeven in de realisatie van dit dossier. De ACOD-CGSP is ervan overtuigd dat de positieve afhandeling van dit dossier het imago van de Maatschappij zal verbeteren. Er bestaat een reële behoefte aan kinderopvang onder de nieuw aangeworven en jonge personeelsleden.

Wij verwijzen ook naar onze eerdere vraag om een tegemoetkoming te verkrijgen voor de opvang van zieke kinderen. Een verhoging van de geboortepremie die sinds 2006 onveranderd 186 euro bedraagt, moet eveneens worden overwogen.

Een hele reeks sociale projecten

In 2009 werden in het sociale domein een aantal projecten gerealiseerd. In juli 2009 kwam er een doorbraak in de zienswijze ten opzichte van de alternatieve geneeskunde met de invoering van een tegemoetkoming voor osteopathie. Wij verwachten dan ook dat in de toekomst tegemoetkomingen voor o.a. acupunctuur en chiropraxie mogelijk worden.

We zijn er in geslaagd om een tegemoetkoming af te dwingen voor de opvang van bejaarde personen in dagcentra. Over de aanpassing van de terugbetaling voor optische prothesen, tandprothesen en gebitsimplantaten werd eveneens een akkoord bereikt.

Verder stellen we een verbeterde toegang vast tot het intraweb/extraweb en tot de contactpunten van de gepensioneerden.

Het pilootproject 'organisatie van niet-residentiële activiteiten tijdens de zomervakantie' voor kinderen van spoorwegbedienden kan als een succes worden beschouwd. In totaal namen 180 kinderen aan deze activiteiten deel. De voortzetting en de uitbreiding van het project moeten worden overwogen en gerealiseerd.

De vrijetijdsbesteding van het personeel kwam aan bod met de goedkeuring van de nieuwe principes voor de budgettering voor deelname aan internationale manifestaties en de organisatie van het USIC-kampioenschap Bowling 2010 in België.

Naar jaarlijkse gewoonte organiseert de Vereniging voor de Weerstanders van het Spoor een herdenkingsdag. We geven ons akkoord dat de Kas van de sociale solidariteit op de gebruikelijke manier een deel van de kosten ten laste neemt.

Net zoals de voorgaande jaren werden de volgende documenten voorgelegd en goedgekeurd: wintertoelage aan gepensioneerden met een bescheiden inkomen, eindejaarsgeschenk aan geplaatste personen met bescheiden inkomen in een rusthuis, eindejaarsgeschenk aan gehandicapte kinderen of kinderen met een ernstige aandoening.

In 2010 vieren we de 40'ste verjaardag van het Fonds voor Sociale Werken. We dringen aan op de publicatie van een uitgave met een opsomming van alle voordelen van het Fonds voor de spoorwegbediende en zijn rechthebbenden. Deze uitgave moet dan aan iedere spoorwegbediende worden overgemaakt.

We benadrukken de sociale rol van het Fonds voor de Sociale Werken in het welzijn van alle actieve en niet-actieve spoorwegbedienden. Wij willen dit solidaire stelsel behouden in een eengemaakt bedrijf, de NMBS-groep.

Weet minister Crevits wel waarmee zij bezig is...

...of is ACOD TBM misschien te kritisch? Het antwoord zal uiteindelijk gegeven worden door de Vlaamse belastingsbetaler die door de wensen van enkele strevers in het politieke landschap binnenkort weer heel wat euro's moet neertellen.

Op 18 november werd bij De Lijn het licht op groen gezet om over te gaan tot de aanbesteding van een nu al veel-besproken reizigersregistratiesysteem. Onder de voortdurende druk van onder meer Annick De Ridder (Open VLD) om dringend werk te maken van de invoering van het gemeenschappelijk ticketingsysteem Retibo, werd deze beslissing versneld genomen en dit op een naar onze mening onmogelijk moment.

Dienstverlenend karakter in gevaar

Dat de regering voortdurend aandringt om drastisch te besparen, staat in schril contrast met het onrealistisch dure kostenplaatje van 120 miljoen euro van deze nieuwigheid. Het huidige prodatsysteem bij De Lijn is niet perfect en stilaan aan vervanging toe, maar dit zijn zwakke argumenten om deze uitgave in volle crisistijd te verantwoorden. Het nieuwe systeem zal trouwens ook niet perfect zijn. Het exacte gedrag van de reiziger zal zelfs met Retibo niet gekend zijn door het ontbreken van de registratie van afstappende reizigers en de meerdere verbindingen die een reiziger maakt in bijvoorbeeld één woon-werkverplaatsing.

Het waarom van deze overhaaste beslissing kan enkel worden gezocht in de onvermoeibare ijver van onder

meer Annick De Ridder die de blauwe ideeën op vlak van mobiliteit al enige tijd mag verkondigen in het Vlaams parlement. Zeer recent nog stelde zij dat "mensen helemaal geen bushalte willen op wandelafstand in tijden van crisis" en dat zij enkel nog vraaggericht openbaar vervoer wil in Vlaanderen. Hierdoor wordt geen rekening meer gehouden met het dienstverlenend karakter waarvoor De Lijn nu eenmaal staat.

Tellen ten koste van wat?

Waar is de tijd toen Annick De Ridder in het begin van haar carrière zich nog bezighield met het, vanuit het struikgewas in het Antwerpse, fotograferen van onderbezette of lege voertuigen. Dat deze voertuigen na hun dienst op weg waren naar hun stelplaats of voor herstelling naar een onderhoudscen-

trum reden, speelde toen geen rol. Jammer dat Open VLD zich nooit bezighield met een fotomontage van de overvolle trams en bussen waarover de reiziger regelmatig klaagt. Zie waartoe dit nu allemaal geleid heeft. Jan met de pet zal hiervoor zwaar betalen, want uiteindelijk doet dus een onverantwoord duur tellingsysteem zijn intrede. Hopelijk doet dit het eindeloze gekibbel in regeringskringen over het exacte aantal reizigers van De Lijn verstommen. Met heel veel geluk zal dan misschien kunnen bepaald worden hoeveel keer een abonnee effectief gebruik maakt van De Lijn, terwijl dit nu gebeurt op basis van een raming voor een normaal rendabel gebruik van een abonnement. Maar is dit resultaat dan zijn prijs wel waard?

Omgekeerde wereld

Dat Open VLD steeds de mond vol heeft over de files maar ondertussen wel pleit voor minder financiële middelen voor De Lijn, is een onverklaarbare contradictie. Dat Annick De Ridder spreekt vanuit een anti-openbaar vervoer houding is haar goed recht, maar van de Vlaams minister van Mobiliteit, Hilde Crevits, hadden wij anders verwacht. Beide dames gaan er prat op dat De Lijn eerst grondig geëvalueerd moet worden om daarna pas de juiste beslissingen te nemen. Hoe ironisch voor het personeel van De Lijn om te moeten vaststellen dat de minister vandaag eerst drastisch snijdt in de dotaties 2010-2011, en het belangrijkste deel van de besparingen gerealiseerd moet worden in de exploita-

tie en het vervoeraanbod. Het nieuwe registratiesysteem zal ten vroegste operationeel zijn in 2013. Dit betekent dus: eerst schrappen, daarna pas tellen! Volgens ACOD TBM is dit alleszins een onverantwoorde beslissing. Blijkbaar is het voor de beleidsmakers dus belangrijker om te tellen hoeveel men gebruik maakt van het openbaar vervoer in plaats van het ook effectief te laten uitrijden, en dit niet alleen tijdens de spitsuren.

Dat minister Crevits in dezelfde week rekeningrijden en kilometerheffing voor persoonlijk autogebruik promoot en tegelijkertijd het ecologisch alternatief met een degelijk openbaar vervoer terugsnoeit, getuigt van weinig visie en respect. De trouwe reizigers van De Lijn zullen haar hiervoor zeer dankbaar zijn!

Zorgen over de toekomst

Is degelijk openbaar vervoer nog een prioriteit voor onze regering? Wat denkt de individuele reiziger en de Bond van Trein-, Tram- en Busgebruikers hiervan? Hoe zit het met de inspanningen die geleverd zijn door steden en gemeenten in hun engagement voor beter openbaar vervoer dat zij onderschreven tijdens het mobiliteitscongres 2020? Zodra het concreet pakket van besparingsmaatregelen zal gekend zijn voor het grote publiek, voorspellen wij dat de kranten bol zullen staan van verontwaardigde reacties uit allerhande, en misschien wel onverwachte, hoeken. Als vakbond trekken wij echter nu al aan de alarmbel, want wij maken ons ernstig zorgen over de toekomst van zowel de vervoersmaatschappij, als van haar personeel.

Onverschilligheid, willekeur, onkunde?

Vandaag dwingt de regering De Lijn tot een enorme inlevering op het exploitatiebudget, het dubbele van de financiële doelstellingen die in de beleidsnota Crevits werden opgenomen. Concrete garanties op bijkomende inkomsten uit tariefmaatregelen blijven uit. Alleen al de implementatiekosten voor de invoering van het reizigersregistratiesysteem zullen zes miljoen euro bedragen. Een niet onaardig bedrag waarvan de minister verwacht dat het ook nog eens gefinancierd wordt vanuit een al zwaar gehavende exploitatiebegroting. Dit is onaanvaardbaar. De beheersovereenkomst voorziet namelijk dat financiële middelen ter beschikking moeten gesteld worden door de overheid voor de bijkomende opdrachten, die opgelegd worden buiten de normale werking van het bedrijf. Is het onverschilligheid, willekeur of onkunde? Daarover zullen anderen oordelen, maar één zaak is zeker: de ACOD TBM zal steeds waakzaam blijven opdat de zwaarste lasten niet gedragen worden door de smalste schouders, namelijk die van het personeel.

De economische crisis gaat ooit voorbij. Ondertussen bewaken van wat ooit moeizaam gerealiseerd is in het openbaar vervoer, is onze boodschap. Zwaar afbouwen en gelijktijdig, in tijden van crisis, 120 miljoen euro investeren in Retibo is sollen met het geld van de Vlaamse belastingsbetaler. Als dat het nieuwe bewind is, voorspellen wij een turbulent 2010.

Alles wat men moet weten over omstandigheidsverlof

Het omstandigheidsverlof biedt personeelsleden de mogelijkheid op het werk afwezig te zijn bij sommige familiale gebeurtenissen.

Het omstandigheidsverlof is een recht, waardoor de gevraagde periodes niet kunnen worden geweigerd door de onmiddellijke chef indien men aan de toekenningsvoorwaarden voldoet. De dagen omstandigheidsverlof geven recht op loon en worden gelijkgeschakeld met effectieve prestaties voor het bepalen van het vakantiegeld en de eindejaarstoelage. Deze dagen worden beschouwd als dienstactiviteit en het personeelslid behoudt dus zijn geldelijke anciënniteit en zijn bedrijfsanciënniteit.

Duur

De duur van het omstandigheidsverlof is steeds gelijk aan de duur van de pres-

taties die het personeelslid had moeten verrichten op de dagen waarop hij of zij het omstandigheidsverlof neemt. Deze dagen kunnen nooit per halve dagen worden opgenomen. De duur van het omstandigheidsverlof mag wel worden opgesplitst binnen een periode van vijf werkdagen vóór of na de gebeurtenis die het verlof rechtvaardigt. Er is een uitzondering hierop: in geval van priesterwijding of intrede in een klooster moet het omstandigheidsverlof worden genomen op de dag van de ceremonie.

Een afwezigheid wordt niet aangerekend als omstandigheidsverlof als deze samenvalt met de wekelijkse inactiviteitsdag, een zon- of feestdag. Voor een personeelslid dat titularis is van een LS-dienst wordt de afwezigheid op zaterdag wel aangerekend als omstandigheidsverlof.

De omstandigheidsverloven zijn ook van toepassing op de statutaire per-

soneelsleden met een mandaat en dit voor de duur van het mandaat.

Toekenningsvoorwaarden

De graden van bloed- en aanverwantschap zijn

- eerste graad: de ouders en de kinderen van het personeelslid of van zijn of haar echtgeno(o)t(e) of wettelijk samenwonende partner.
- tweede graad: de grootouders, broers, zussen, halfbroers, halfzussen en de kleinkinderen van het personeelslid of van zijn of haar echtgeno(o)t(e) of wettelijk samenwonende partner, evenals hun echtgenoten(s) of wettelijk samenwonende partners.

Omstandigheidsverlof kan worden toegekend naar aanleiding van een van de volgende gebeurtenissen en binnen de volgende grenzen:

Aard van de gebeurtenis		Aantal bezoldigde werkdagen
Huwelijk van	het personeelslid	2
	een kind van het personeelslid of van zijn of haar echtgeno(o)t(e) of wettelijk samenwonende partner	1
	broer, zus, vader of moeder van het personeelslid of van zijn of haar echtgeno(o)t(e) of wettelijk samenwonende partner	1
	kleinkind van het personeelslid of van zijn of haar echtgeno(o)t(e) of wettelijk samenwonende partner	1
Overlijden van	de echtgeno(o)t(e), de wettelijk samenwonende partner, een bloed- of aanverwant in de eerste graad	4
	een bloed- of aanverwant in om het even welke graad maar die onder hetzelfde dak woont als het personeelslid	2
	een bloed- of aanverwant in de tweede graad maar die niet onder hetzelfde dak woont als het personeelslid	1
Plechtige communie, vormsel, lekenfeest of ander religieus of filosofisch feest van een kind van het personeelslid of van zijn of haar echtgeno(o)t(e) of wettelijk samenwonende partner		1
Priesterwijding of intrede in een klooster van: - een kind van het personeelslid of zijn of haar echtgeno(o)t(e) of wettelijk samenwonende partner - een broer of zus van het personeelslid of van zijn of haar echtgeno(o)t(e) of wettelijk samenwonende partner.		de dag van de ceremonie

Het personeelslid moet de feiten of omstandigheden die een omstandigheidsverlof rechtvaardigen, bewijzen met een attest of om het even welk ander bewijsmiddel.

Het omstandigheidsverlof wordt aangevraagd met het verlofblad in de procedure 'Verlofblad' of via eHR in de procedure 'On line'.

Belangrijke opmerking: het vaderschapsverlof, het adoptieverlof en het verlof voor pleegzorgen zijn in een aparte dienstorder opgenomen. De toekenningsvoorwaarden en de bezoldiging verschillen immers van deze van het omstandigheidsverlof.

Wanneer geen recht op omstandigheidsverlof?

Indien een personeelslid zich op de dag van de gebeurtenis en tot uiterlijk vijf werkdagen erna, in één van de hierna volgende toestanden bevindt, vervalt het recht op omstandigheidsverlof:

- afwezigheden wegens ziekte of gebrekkigheid, wegens arbeidsongeval of ongeval op de weg van of naar het werk.
- moederschapsrust, ouderschapsverlof.
- militair verlof, verplicht politiek verlof.
- loopbaanonderbreking, verlof zonder wedde.
- verlof voor het verlenen van bijstand aan zwaar zieke gezins- of familieleden, palliatief verlof.
- verlof voor verminderde prestaties wegens persoonlijke aangelegenheden.
- verlof wegens opdracht.

Bij deeltijdse prestaties

Indien de gebeurtenis zich voordoet tijdens een periode van deeltijdse arbeid wordt de duur van het verlof in evenredige mate verminderd. Onder de periode van deeltijdse arbeid dient te worden verstaan:

- het verlof voor verminderde prestaties wegens persoon-

lijke aangelegenheden, wegens ziekte of gebrekkigheid, wegens arbeidsongeval of ongeval op de weg van of naar het werk.

- een onvolledige tewerkstelling (dienst of arbeidsovereenkomst).

- deeltijdse loopbaanonderbreking (1/2 of 4/5).

Wanneer het aantal dagen na evenredige vermindering geen geheel getal is, wordt het afgerond naar de hogere eenheid. Bijvoorbeeld: een personeelslid met verlof voor verminderde prestaties wegens persoonlijke aangelegenheden 4/5 vraagt omstandigheidsverlof voor zijn huwelijk. De twee dagen moeten dus met 1/5 worden verminderd. Door de afronding naar de hogere eenheid heeft het personeelslid

recht op twee werkdagen omstandigheidsverlof.

Een onvolledig tewerkgesteld personeelslid met dagelijkse prestaties heeft recht op het voorziene aantal dagen omstandigheidsverlof, ter waarde van de prestaties die hij op die dag zou verrichten. Als hij dus 5 uur per dag werkt, dan heeft hij bij overlijden van zijn wettelijk samenwonende partner recht op 4 dagen van 5 uur per dag.

Wanneer een onvolledig tewerkgesteld personeelslid 1 week op 2 werkt, dan wordt het verlof in evenredige mate verminderd en eventueel afgerond naar de hogere eenheid. Bij overlijden van zijn wettelijk samenwonende partner heeft hij dus recht op 2 dagen (= 4 dagen:2) van 7.36 uur per dag.

Gebeurtenis tijdens vrije periode

Indien de gebeurtenis zich voordoet gedurende een vrije periode ten gevolge van onvolledige of deeltijdse tewerkstelling, dan kan het personeelslid het omstandigheidsverlof opnemen tot en met de vijfde werkdag volgend op de dag van de gebeurtenis. Bijvoorbeeld: een personeelslid is met halftijdse loopbaanonderbreking in het stelsel 1 week op 2. Zijn vader overlijdt op dinsdag tijdens zijn vrije week. De betrokkene kan, al dan niet aaneensluitend, 2 dagen omstandigheidsverlof nemen tot en met dinsdag van de daaropvolgende week waarin hij prestaties moet leveren.

Contactpersoon De Post: Jef De Doncker

e-mail: jozef.de_doncker@acod.be

Project wijkpostbode

De vertrouwde postbode vervangen door halftijdse, onderbetaalde 'hamburgerjobs' was, om het zacht uit te drukken, niet een geslaagde zet van de directie van De Post. ACOD/CGSP heeft hiertegen massaal geïnteresserd en overal ontstonden nog allerlei protestacties. Een mooi voorbeeld van het gewest Limburg vat alles zeer goed samen. Wij danken de jonge ontwerper Randy (14 jaar!) dan ook voor zijn toffe bijdrage, die we hierbij afdrucken.

Het project WIJKPOSTBODES
hoort niet thuis in de frigo,
maar in de
VUILBAK

Bedankt, Filip!

Filip Baeckelandt, federaal secretaris binnen ACOD Gazelco sinds 1997, heeft eind oktober onverwachts al zijn syndicale mandaten neergelegd omwille van gezondheidsredenen. Alhoewel hij reeds geruime tijd aan zijn directe omgeving had aangekondigd dat hij dit van plan was, bleef het toch voor de meeste collega's een plotse en onverwachte beslissing. De zware ziekte waarmee hij ruim zes jaar geleden geconfronteerd werd, heeft hem nu finaal doen beslissen om de syndicale fakkel door te geven.

Doorslaggevende gebeurtenissen in zijn loopbaan waren onder andere Transform 2003, de introductie van nieuwe statuten in de sector en de liberalisering van de energie-

markt. Meermaals toonde Filip dat hij een meer dan gemiddeld vermogen had om in dergelijke moeilijke sociale dossiers strategisch te denken en vele informele contacten en netwerken te onderhouden. Hij heeft benadrukte en verdedigde ook steeds het belang van interne samenwerking binnen Gazelco tussen Vlamingen, Walen en Brusselaars. Als geen ander had hij ook een haast legendarische reputatie inzake bereikbaarheid, zowel voor de leden als voor de afgevaardigden van Gazelco. Op basis van alle ervaringen die we samen met Filip hadden, wensen we hem uitdrukkelijk te bedanken voor al het geleverde werk, zijn inzet en zijn kwaliteiten. We hopen van harte dat hij nog vele jaren mag genieten van een rijkelijk gevuld leven.

Een bedreigde sector

De strijd in de energiesector gaat ondertussen onverminderd voort. Meer dan ooit wordt de sector gedirigeerd door geld en kapitaal. Er is meer oog voor winst op korte termijn en de impact van private monopolies bewijzen duidelijk dat het opgeven van het staatmonopolie niet de beloofde vruchten heeft afgeworpen. De energierekening van alle Belgen is onmiskenbaar gestegen en we zijn zelfs op een punt gekomen waarbij gas en elektriciteit via betaalkaarten moet aangekocht worden.

ACOD Gazelco verzet zich tegen het feit dat van de hoge winsten die geboekt worden in de energiesector niets terugvloeit naar het personeel en de gebruikers. Enkel de aandeelhouders kunnen ervan profiteren en de winstdrang verdringt de sociale aspecten van de werkgelegenheid. Werkdruk en arbeidsvoorwaarden dalen en zoals in veel sectoren wordt het personeelsbestand ook in de energiesector steeds meer verdeeld. Solidariteit tussen werknemers van energiebedrijven is daardoor moeilijk, maar ACOD Gazelco blijft zich inzetten voor een eenvorming personeelsstatuut en zal dat ook doen in 2010.

Opvolgingsprocedure Filip Baeckelandt

De interne procedure om een nieuwe federaal secretaris te verkiezen werd opgestart en deze zal in principe in februari 2010 leiden tot de aanduiding van een opvolger. In afwachting hiervan heeft het federaal uitvoerend bureau van Gazelco beslist dat Jan Van Wijngaerden, federaal voorzitter van Gazelco, de taken en opdrachten opneemt verbonden aan het mandaat van federaal secretaris.

Contactgegevens Jan Van Wijngaerden

- tel. bureau 02/508.58.67, gsm 0476/54.13.18
- fax 02/508.58.58
- mail jan.vanwijngaerden@acod.be
- adres: Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel.

Belgacom, speelbal van de minister van complicaties

Het was weer eens minister Van Quickenborne die het vuur aan de lont stak. Zoals steeds ging hij te werk als een olifant in een porseleinwinkel. Stoer als hij denkt te zijn, dacht hij gewoon luidop wat anderen niet durven zeggen. Maar opnieuw was zijn mening onvoorzichtig, niet besproken in de regering, en gewoonweg onverstandig.

Gewezen staatssecretaris Bruno Tuybens (sp.a) nam het gelukkig voor de zoveelste keer op voor Belgacom en zijn werknemers. We hebben hem altijd al geapprecieerd als 'onze' minister, voornamelijk voor zijn glasheldere standpunten. Hierbij vindt u zijn tussenkomst tijdens de plenaire zitting van de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 3 december aan de huidige minister van Overheidsbedrijven, Inge Vervotte.

Bruno Tuybens:

"Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, Minister Van Quickenborne zei dinsdagavond blijkbaar doodleuk tijdens een debat dat Belgacom tegen ten laatste 2015 een volledig private onderneming zal zijn. Ik heb daar vragen bij. U bent toch de voogdijminister van Belgacom? Ik ken de zaak vrij goed, want ik was uw voorganger. Ik vind zijn uitspraak zeer vreemd en het is dus logisch dat ik u de volgende vragen stel. Ten eerste: is dit het standpunt van de regering? Ik ken uw antwoord. U zult zeggen dat dit nooit door de regering werd beslist. Ten tweede: werd dit besproken in de raad van bestuur van Belgacom? Ik ken uw antwoord. U zult zeggen dat dit nooit werd beslist in de raad van bestuur van Belgacom. Ten derde: werd hierover overlegd met de stakeholders, met de werknemersorganisaties? Daarop zult u antwoorden dat hierover geen overleg werd gepleegd met de werknemersorganisaties."

De voorzitter: *"Dit is een zeer praktische manier van vragen stellen."*

Bruno Tuybens: *"Gisteren en vandaag had ik telefonisch contact met de vertegenwoordiger van de belangrijkste vakbond en hij zei dat hij enkele honderden telefonische oproepen kreeg van ongeruste personeels-*

leden. Bovendien betaalt Belgacom op dit ogenblik hoge dividenden aan de Staat, wat op zich zeer goed is voor de begroting. Ik heb ook begrepen dat de CBFA (nvdr. de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezenen) een onderzoek gaat voeren met betrekking tot de uitspraken van de heer Van Quickenborne. Ik meen dat wij het straks met elkaar eens zullen zijn over het feit dat deze uitspraken onverstandig, onnauwkeurig en eigenlijk ontoelaatbaar zijn. Ik vraag mij vooral af wat de regering zal doen om ervoor te zorgen dat leden van de regering het verschil zouden maken tussen hun persoonlijke visie op een aantal zaken en het feit dat zij lid zijn van een federale regering?"

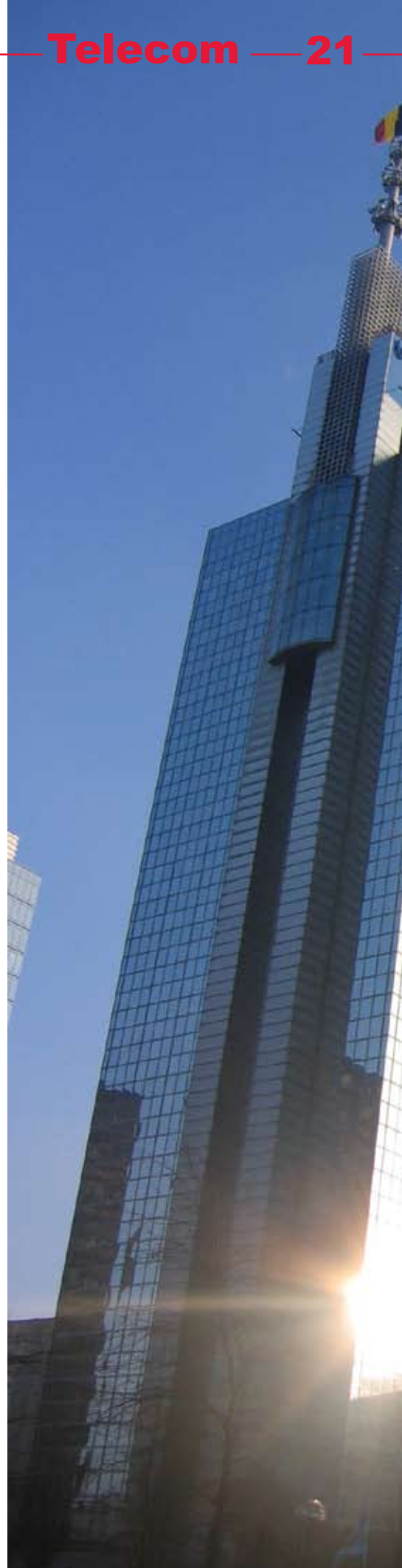
Ook Karine Lalieux (PS) is een fervente verdedigster van de publieke sector en Belgacom in het bijzonder. We geven ook haar interpellatie weer.

"Mijnheer de voorzitter,

Ik betreur het feit dat de heer Van Quickenborne niet aanwezig is om ons zelf te antwoorden over wat we zijn voorspellingen kunnen noemen. Het is niet de eerste keer dat hij ons zegt dat Belgacom zal worden geprivatiseerd. Overigens is het evenmin de eerste keer dat hij verklaart dat alle overheidsbedrijven in België zullen worden geprivatiseerd.

De heer Van Quickenborne heeft ook de gewoonte om uitspraken te doen over allerlei zaken die hem niet aangaan; zo heeft hij het met ons onder andere over energie, terwijl hij helemaal niet bevoegd is voor deze materie. De gewezen oranjeblauwe regering had het in haar programma over een privatiseringsgolf, maar in de huidige regeringsverklaring is hierover niets terug te vinden. Dergelijke, vanuit ideologisch oogmerk, blinde uitspraken verbazen mij, gelet op de huidige economische moeilijkheden: privatiseren om te privatiseren, privatiseren uit principe. En nochtans hoor ik heel veel mensen klagen over het feit dat de Belgische bedrijven verdwijnen. Welnu, Belgacom is een Belgisch bedrijf. Een competitief, gezond bedrijf dat de Staat geld oplevert. Maar ziet de Staat dan niet dat de minister van Economie zelf Belgacom wil privatiseren. Ik begrijp dat niet. Ik zal overigens de vraag stellen.

Mevrouw de minister, ik ken uw antwoord

en dat van de regering. Ik had gehoopt tegenover de heer Van Quickenborne te staan, maar hij is afwezig om ik weet niet welke reden. Hij spreekt alleen met de kranten. Hij spreekt meer met de kranten dan met de parlementsleden. Aangezien hij er niet is, zal ik hem volgende week ondervragen.

Mevrouw de minister, ik denk dat uw antwoord meer doordacht zal zijn, en ook verstandiger, objectiever en meer overwogen dan dat van de heer Van Quickenborne in de pers van vandaag. Ik zou uw mening willen horen over de CBFA. De heer Van Quickenborne, minister van Economie, doet uitspraken over een beursgenoteerd bedrijf, wat tot zeer negatieve resultaten kan leiden. Dit is de reden waarom de CBFA vandaag zijn verklaringen onderzoekt. Dus zou ik graag vernemen hoe u hierover denkt."

Minister Inge Vervotte: "Ik zou heel kort kunnen antwoorden, maar ik zal toch maar even ingaan op de verschillende elementen. In de commissie hebben we de discussie al veelvuldig gevoerd. Ook ik vind het belangrijk om te blijven wijzen op het volgende. Belgacom is inderdaad een beursgenoteerd bedrijf. Zoals elk ander beursgenoteerd bedrijf moeten we waken over de gelijke behandeling van alle aandeelhouders, zeker op het vlak van de informatieverstrekking. Het verstrekken van belangrijke nieuwe informatie moet buiten de beurstijd gebeuren. Zo hebben de kleine of de potentiële aandeelhouders de kans om op basis van dezelfde informatie als de grote aandeelhouders, hun beslissingen tot aankoop of verkoop van aandelen te nemen. Daarover moeten wij waken. Daar wordt soms nog te lichtzinnig overheen gegaan. Om dezelfde reden lijkt het mij aangewezen dat grote aandeelhouders, en zeker een meerderheidsaandeelhouder, voorzichtigheid aan de dag legt bij de communicatie betreffende intenties, zeker en vast wanneer het gaat om intenties al dan niet met betrekking tot participatie. Daarom voel ik mij verplicht om heel voorzichtig te zijn in mijn uitspraken.

De toekomstige keuzes over het aandeel van de staat in Belgacom moeten de belangen van het bedrijf dienen, maar ook die van de klanten, werknemers en aandeelhouders ervan. De beschikbaarheid en betaalbaarheid van kwalitatief hoogstaande telecommunicatiediensten, zowel voor burgers als voor bedrijven, maar ook de werkgelegenheid, staan voor mij voorop in het dossier. Daarnaast is een moderne telecommunicatie-infrastructuur voor mij een belangrijke troef voor het concurrentievermogen van

ons land en van onze economie en ook voor de ontwikkeling van een kenniseconomie. Daarom moet volgens mij de overheid zorgen voor een transparant, stabiel en evenwichtig regelgevend kader en moet ze zich daarbij ook gedragen als een verantwoordelijke aandeelhouder.

Het belang van de Staat in Belgacom heeft vandaag een positieve weerslag op de staatsbegroting. Het behoud van de beslissingszetel van Belgacom in België kan positieve gevolgen hebben voor de werkgelegenheid en kan in een innoverende sector een toegevoegde waarde tot stand brengen. Ik bevestig dus opnieuw dat het hoofdaandeelhouderschap met het behoud van de beslissingszetel in België, mijns inziens, belangrijk is. Tot op heden werd geen enkele bespreking gevoerd of zelfs maar gepland over een eventuele wijziging van het staatsbelang in Belgacom, De Post of de NMBS-groep. De uitspraken van mijn collega, Vincent Van Quickenborne, vertolken zijn persoonlijke mening, wat nog altijd is toegelaten, zeker indien het over 2015 gaat. Hij is op dat vlak niet aan enigerlei zaken gebonden.

Ik heb geen informatie over een onderzoek of niet van de CBFA in het dossier in kwestie. Ik kan de informatie ook niet opvragen. De bevoegde collega ter zake is collega Didier Reynders. Op dit moment blijkt er echter geen informatie over de kwestie ter beschikking te zijn."

Bruno Tuybens: "Mevrouw de minister, uw antwoord is een overduidelijke, serieuze terechtwijzing van uw collega, de heer Van Quickenborne. Ik ben het op dat punt ook volledig met u eens. Het is dus een heel terechte terechtwijzing die u maakt. De heer Van Quickenborne was al heel afwezig op het ogenblik van het toppunt van de economische crisis. Hij speelde als minister van Economische Zaken toen al verstopertje. Aan mevrouw Lalieux zou ik willen opmerken dat de heer Van Quickenborne, behalve minister van Economie, ook minister van Vereenvoudiging is. Wel, het zou de zaken voor de regering sterk vereenvoudigen, mocht de heer Van Quickenborne zijn mond houden over domeinen die niet de zijne zijn. Misschien is het na een onderzoek door de CBFA zelfs beter dat hij de regering gewoon verlaat."

Karine Lalieux: "Ik bedank de minister voor haar korte, maar volledige antwoord. Ik denk dat de socialistische regeringsleden haar standpunt delen. U zegt dat er voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd

en in feite moet een welbepaald minister, die meer houdt van woorden dan van daden, voorzichtigheid worden bijgebracht. Ik wil hem dat ook zelf zeggen in de commissie, daar heb ik geen enkel probleem mee. Nogmaals, het gaat hier over een Belgisch bedrijf, over nieuwe technologievormen. Dit is toegevoegde waarde, onderzoek en ontwikkeling. Voor een klein land als België is het uitermate belangrijk om in dergelijk bedrijf een meerderheidsaandeel te behouden. Bovendien draait het bedrijf en is het vandaag competitief. Er moet aan de werknemers worden gedacht. Wie deel uitmaakt van de regering, mag er zijn mening op nahouden en zijn ideologie volgen, maar dient ook oog te hebben voor het welzijn van de werknemers en het algemene belang."

Wij sluiten ons aan bij de standpunten van sp.a en PS. We bedanken Bruno Tuybens en Karine Lalieux namens alle leden van de ACOD sector Telecom Vliegwezen, ja zelfs namens alle personeelsleden van Belgacom. Via deze weg menen we ook Inge Vervotte, onze voogdijminister, te moeten bedanken voor haar ondubbelzinnig standpunt. Aan Van Quickenborne geven we graag een gouden tip: "Ga en keer niet weerom."

Contactpersoon Telecom:

André Vandekerkhove

Tel.: 02/508.59.19 - e-mail:

andre.vandekerkhove@acod.be

Belgacom

Info over het nieuw syndicaal statuut

Het paritair comité van 26 november heeft met unanimité een nieuw syndicaal statuut goedgekeurd met ingang van 1 januari 2010. Naast een bijzondere bijlage waardoor het syndicaal statuut tijdelijk wordt aangepast in het kader van de ad-hocregeling, is de belangrijkste aanpassing het feit dat contractuele personeelsleden alle syndicale mandaten kunnen uitoefenen. Nieuw is tevens de bescherming van de vakbondsactiviteit.

Wie zijn vakbondsvertegenwoordigers?

De vakbondsvertegenwoordigers zijn de personeelsleden die erkende houder zijn van een van de volgende vakbondsmandaten: vakbondsvrijgestelde, regionale vrijgestelde, delegatieleider, hoofdafgevaardigde, vakbondsafgevaardigde.

Zijn eveneens vakbondsvertegenwoordigers de personeelsleden die, zonder

erkende houder te zijn van een vakbondsmandaat, door een vakorganisatie worden afgevaardigd om in de hoedanigheid van technisch raadgever van de delegatie van een vakorganisatie

- deel te nemen aan werkzaamheden van:

- de algemene comités vermeld in artikel 3, §1, van de wet van 19 december 1974.

- het Comité Overheidsbedrijven.

- het paritair comité, een lokaal paritair comité, een lokaal paritair comité voor preventie en bescherming op het werk, een permanente werkgroep van het paritair comité van Belgacom of een beperkte werkgroep van een van deze comités.

- een comité, een commissie, een raad of enige andere instantie die krachtens wettelijke of statutaire bepalingen of krachtens een beslissing van de gedelegeerd bestuurder of zijn gemachtigde bij Belgacom is opgericht en waarin de representatieve vakorganisaties zitting hebben.

- deel te nemen aan de werkzaamheden van comités en commissies die opgericht zijn binnen een vakorganisatie.

- deel te nemen aan de werkzaamheden van de commissie bedoeld in artikel 14, §1 van de wet van 19 december 1974.

- een van de prerogatieven van de erkende vakbondsafgevaardigde uit te oefenen die opgenomen zijn in Hoofdstuk 3, Afdeling 3.

- deel te nemen aan een bedrijfsbezoek georganiseerd door de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk.

Alle vakbondsvertegenwoordigers zijn personeelsleden van Belgacom nv van publiek recht, statutair of contractueel met een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur, met uitzondering van de vervangingsarbeidsovereenkomst.

Principes bescherming vakbondsactiviteit

Het vakbondsmandaat dat door een vakbondsvertegenwoordiger wordt

uitgeoefend, mag geen aanleiding geven tot enig nadeel voor diegene die het uitoefent. De handelingen die de erkende vakbondsvertegenwoordigers in die hoedanigheid verrichten en die rechtstreeks verband houden met de door hen uitgeoefende prerogatieven mogen bijgevolg geen aanleiding geven tot discriminatoire maatregelen, sancties of enige andere administratieve maatregel. Bovendien mogen deze elementen niet in aanmerking worden genomen bij de evaluatie van deze personeelsleden.

In geval van betwisting van hun evaluatievermelding, is er een specifieke beroepsprocedure van toepassing op de erkende vakbondsvertegenwoordigers. Deze bepalingen worden vastgelegd in de reglementaire bepalingen betreffende de evaluatie van de personeelsleden van Belgacom nv.

De vakbondsvertegenwoordigers mogen niet worden ontslagen om redenen die eigen zijn aan de normale uitoefening van hun mandaat.

Bescherming contractuele erkende vakbondsvertegenwoordigers

Het besluit tot het ontslag van een contractuele erkende vakbondsvertegenwoordiger wordt genomen door de gedelegeerd bestuurder of zijn gemachtigde nadat de representatieve vakorganisaties vooraf werden gehoord.

De procedure is niet van toepassing:

- in geval van ontslag om een dringende reden.

- wanneer Belgacom en het personeelslid het eens zijn om de overeenkomst te beëindigen.

- wanneer de overeenkomst wegens overmacht beëindigd wordt.

- wanneer de overeenkomst verbroken wordt op initiatief van het personeelslid.

In geval van ontslag van een contractuele erkende vakbondsvertegenwoordiger om dringende reden moet de betrokken representatieve vakorganisatie daarvan onmiddellijk op de hoogte worden gebracht.

Burgers bij Defensie

Wij eisen een degelijk sociaal plan

Op 2 december was er een vergadering op het kabinet van minister De Crem naar aanleiding van 'het grote besparingsplan', maar het ging uitsluitend over het lot van het burgerpersoneel bij Defensie. Voordien was tijdens de informele gesprekken al herhaaldelijk gesteld dat men niets kon doen voor de burgers omdat dit de verantwoordelijkheid is van de andere ministers.

Men kon nog steeds niet zeggen hoeveel mensen in totaal bedreigd zijn en men weet niet hoeveel vacante plaatsen voor burgers er vrijkomen voor mutatie. Verder wordt er bevestigd dat men geen contractuelen zal afdanken behalve deeltijdsen (in onderwijs).

Er werden eveneens enkele theoretische denkoefeningen gemaakt:

- misschien kan men het Koninklijk Besluit Mobiliteit uitwerken waarbij het gaat om overheveling naar andere overheden, zoals de gemeenten.
- men zal ook onderzoeken of men de schadevergoedingen voor militairen kan toepassen op burgers, bijvoorbeeld bij de verkoop van een woning of een verhuizing door al te lange afstanden naar een nieuwe locatie.
- Defensie heeft aan Ambtenarenzaken toestemming gevraagd voor een verlof voorafgaand aan het rustpensioen op 55 jaar met 75 procent van de wedde.

Tot zover de grote lijnen van de sociale begeleiding voor burgers die het slachtoffer zullen worden van een sluiting of van een schrapping van plaats in een werkzetel. ACOD heeft haar protest herhaald en liet duidelijk weten dat naast de collectieve belangen, zij ook de individuele belangen van haar leden maximaal zal verdedigen.

We besluiten dat de miserie rond het plan De Crem ver van afgelopen is. ACOD blijft bij haar analyse dat het besparingsplan zowel qua inhoud, als timing verwerpelijk is voor alle personeelsleden van Defensie. Men is er nog niet mee klaar en het besparingseffect is ook niet duidelijk. Het personeel dreigt dus het slachtoffer te worden van een overhaaste politieke stunt, die vooral de lage graden veel pijn zal doen. Leed dat met wat gezond verstand kan worden vermeden.

De parlementairen van alle politieke partijen hebben zich door minister De Crem in slaap laten wiegen met de belofte dat er ernstige onderhandelingen gingen gevoerd worden over zijn besparingsplan. Niets is minder waar, dus is het aan ons om de volksvertegenwoordigers wakker te schudden. Uw rechten als personeelslid van de federale overheid moeten gerespecteerd worden. Het is niet omdat men als burger toevallig in het leger werkt, men de speelbal mag worden van gelijk welke (politieke) spelletjes. Wij blijven alleszins met argusogen nauwgezet over uw toekomst waken.

Guido Rasschaert

ACOD Financiën Oost-Vlaanderen Een geslaagde ledenvergadering

ACOD Financiën Oost-Vlaanderen hield haar jaarlijkse algemene ledenvergadering op 26 november 2009. Samen met een 80-tal aanwezigen werd het werkjaar overlopen en de actualiteit toegelicht. Zoals steeds waren de leden ook actief door het stellen van vragen en het opzetten van discussies.

Het was de eerste ledenvergadering na het afhaken van Marc Vogelaers als

ACOD-lid. Het gewestelijk comité Financiën Oost-Vlaanderen gaf duidelijk te kennen voort te gaan met de werking zoals voorheen. Het belang van de leden en de onderlinge solidariteit blijven de drijfveer voor het syndicaal engagement met nog steeds een kritische visie.

Na de middag was er een felgesmaakte uiteenzetting door Rudy De Leeuw, voorzitter ABVV, over de visie van de

vakbond op fiscaliteit. Deze uiteenzetting maakte duidelijk dat ACOD Financiën de visie van het ABVV nog verder kan en moet ondersteunen.

Het Gewestelijk Comité Financiën kan hiermee opnieuw terugblikken op een geslaagde ledenvergadering.

Luc Sintobin, Aimé Truyens

Nieuwe voorzitter

Het nationaal technisch comité Rechterlijke orde, Griffies en Parketten heeft als nieuwe voorzitter Frank Arnou. Hij werkt al 21 jaar bij Justitie en dit in het gerechtsgebouw te Brugge.

In memoriam Luc Roose

Op 8 november overleed Luc Roose, syndicaal afgevaardigde op de FOD Binnenlandse Zaken - Raad van State en lid van het Interministerieel Comité van ACOD AMiO van de Brusselse Interregionale. Ons zal zijn aanstekelijke levenslust, zijn vrolijkheid, zijn passie voor de natuur en de dieren, en last but not least zijn onverdroten inzet voor de medemens bijblijven. Luc was een afgevaardigde die echt uit het goede hout was gesneden. Dat hebben ze op de Raad van State aan den lijve kunnen ondervinden. We betuigen ons medeleven aan allen die hem dierbaar waren en in het bijzonder aan zijn levenspartner Rosemie.

STIPAD

Eindelijk start hervorming bij Financiën?

Met het oog op het testen van het nieuwe systeem voor de geïntegreerde verwerking van de Patrimoniumdocumentatie (STIPAD) werden sinds 1 oktober drie pilootprojecten gestart in Brussel, Mechelen en Dinant. De vier vakbonden vroegen om een plaatsbezoek aan een van deze pilootprojecten. Dit vond plaats op 2 december bij de diensten van Brussel 2.

Vijf entiteiten

Tijdens de voorafgaande presentatie legde de overheid uit hoe in dit project drie registratiekantoren geïntegreerd werden in één enkele hypotheekbewaring en hoe dit resulteert in het werken met vijf nieuwe entiteiten.

De eerste entiteit bestaat uit de eigenlijke hypotheekbewaring, aangevuld met drie diensten die instaan voor de registratie van notariële akten. Deze entiteit wordt geleid door de hypotheekbewaarder, aangevuld met een ontvanger van de registratie. De vier andere entiteiten zijn Manutentie, Gedingen, Registratie ASSP en Successies, en deze worden telkens geleid door een ontvanger.

Voorwaarden

Samen vormen deze vijf entiteiten een antenne. Daaraan kunnen eventueel ook satellieten, een soort front office-loketten, worden toegevoegd. Twee voorwaarden dienen dan wel vervuld te zijn:

- de beschikbaarheid van lokalen in de gebouwen van Financiën.
- duidelijke functiebeschrijvingen en -wegingen die moeten toestaan dat de juiste persoon op de juiste plaats terecht komt. Het dossier over de functiebeschrijvingen zou eind 2010 rond moeten zijn. De werkgroep die daarvoor moest bijeenkomen tijdens het vierde kwartaal van 2009 werd echter nog niet samengeroepen.

De toekomst

De overheid voorziet in de toekomst ook de mogelijkheid tot telewerk, maar ook daarover werd nog niet onderhandeld.

Ondertussen meent mevrouw Martine Laloux dat het aangewezen is voorzichtig om te springen met mutaties en/of overplaatsingen. Ook is er nog veel meer en een betere coördinatie nodig tussen de logistieke diensten, P&O, ICT, de werkmethoden, de comptabiliteit, rechtszekerheid, enz.

Eens men werkelijk zal overgaan tot de samenvoeging van registratiekantoren en hypotheekbewaringen, voorziet de overheid dat er eerst zal begonnen worden met de kleinere kantoren – die bedreigd worden met verdwijning! – om pas daarna over te gaan tot de fusie van de grotere. Indien nuttig en mogelijk, worden dan ook satellietkantoren geopend.

In de toekomst wordt ook een wetwijziging gestemd waardoor de akten ook via elektronische drager kunnen

worden ingediend. Dit wetsontwerp bevindt zich momenteel in de Senaat, waarna het nog dient ingediend te worden bij de Kamer.

De diensten van de Invordering zullen eveneens toegang krijgen tot STIPAD (via de module STIMER). Oorspronkelijk werd overigens voorzien dat STIPAD zou functioneren op de server voor het intranet van Financiën. De capaciteit van deze server is echter onvoldoende.

Het personeel

Het dossier inzake de verdeling van het personeel is nog niet klaar. Momenteel wordt gewerkt aan een procedureboek (onder de vorm van een instructie), dat tegen het einde van dit jaar ter beschikking wordt gesteld aan de gewestelijke directeurs, zodat zij hun personeelsbehoeften kunnen bepalen.

De ACOD vroeg met aandrang naar een omzendbrief om het personeel gerust te stellen door aan te kondigen dat geen enkel personeelslid voorlopig zal verplaatst worden en inzicht te geven in de gedetailleerde timing van de hele operatie.

Bestaat STIPAD wel?

Tijdens het bezoek aan de kantoren dat volgde op de uiteenzetting, stelden wij onthutst vast dat geen enkele medewerker blijkbaar aan het werken was met STIPAD. Evenmin bleek er al eerder iemand mee gewerkt te hebben. STIPAD bestaat dus gewoon nog niet! Het programma HYPO, dat momenteel gebruikt wordt door de Hypotheekbewaringen, blijft overigens in gebruik tot 2012 of net zolang tot STIPAD ook daadwerkelijk naar voldoening werkt.

Als besluit van dit plaatsbezoek stelt de ACOD vast dat zo goed als niets klaar is en de coördinatie van de omkaderende diensten grotendeels ondermaats is. De diensten van de Patrimoniumdocumentatie voelen zich dan ook verwaarloosd door de departementale overheid. Het personeel zal wellicht de gevolgen van STIPAD ten vroegste beginnen voelen vanaf juni 2010.

Glansdagen voor het poetspersoneel

Op 2 en 9 december organiseerde het GO! Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap opleidingsdagen voor het schoonmaakpersoneel van alle GO!-scholen, onder de toepasselijke benaming 'glansdagen'. Naast het elementaire opleiding was het eveneens een unieke gelegenheid voor het schoonmaakpersoneel om van gedachten te wisselen met collega's van andere scholen.

Deze opleidings- en ontmoetingsdagen zijn een uitvloeisel van cao VIII. Deze cao voorziet de oprichting van een vormingsfonds voor het meesters-, vak- en dienstpersoneel met inbegrip van de busbegeleiders. Dat fonds wordt jaarlijks gespijsd met 200.000 euro, een bedrag dat wordt geïndexeerd.

Vorig jaar waren de busbegeleiders aan de beurt. Dit jaar worden de vormingsdagen ingericht voor het schoonmaakpersoneel. Ongeveer 2100 uitnodigingen werden verstuurd en zo'n 1800 personeelsleden schreven zich in. Op 2 december vond de glansdag plaats in Essene en op 9 december in Hasselt.

In principe werden enkel personeelsleden met een schoonmaakfunctie uitgenodigd, zowel vastbenoemden als contractuelen. Het was echter niet altijd duidelijk wie wel en wie niet tot die groep behoort. Ondanks alle goede bedoelingen is het niet uitgesloten dat sommigen ten onrechte werden uitgenodigd en anderen geen uitnodiging ontvingen. Volgens onze informatie zijn dergelijke vergissingen gelukkig tot een minimum beperkt gebleven. Daar waar wij tijdig over dergelijke problemen werden ingelicht, signaleerden we die telkens aan de centrale administratie van GO!

De ontmoetingsdagen liepen van 15 tot 18 u. Door de scholengroepen werd voor gratis onthaal gezorgd. De hoofdbroek van de opleidingsdag was de voorstelling van een opleidingsfilm. De deelnemers ontvingen daarvan de dvd met een handleiding. Aan het einde van de ontmoeting kreeg elke deelnemer een passend geschenk.

Er was wel veel verwarring over de kostenvergoeding. In de uitnodiging stond: "Wij zullen uw deelname vergoeden voor een bedrag van 60 euro per persoon". Deze zin was voor verschillende interpretaties vatbaar, wat aanleiding gaf tot een druk overleg tussen de CORA, de centrale leiding van GO! en de ACOD. De zin dient in zijn meest gunstige betekenis te worden gelezen: alle deelnemers aan een glansdag ontvangen een bijkomende kostenvergoeding van 60 euro, bovenop het loon dat gewoon wordt doorbetaald. Deelname aan een glansdag komt overeen met gewerkte tijd, dus er is ook geen sprake van dat die uren op een vroeger of een later tijdstip moeten worden ingehaald. Wij verkregen op die manier de meeste gunstige regeling voor de deelnemende personeelsleden, en ook duidelijk meer dan wat de wetgeving hierover voorschrijft.

Hilaire Berckmans

Oproep kandidaten algemeen secretaris overheidsdiensten

Op 1 juli 2010 legt Richard De Winter zijn mandaat neer van algemeen secretaris bij de ACOD sector Overheidsdiensten. Om de continuïteit te verzekeren zal zijn opvolger/-ster in functie treden vanaf 1 mei 2010. De nieuw verkozen algemeen secretaris zal samen met Hilaire Berckmans verantwoordelijk zijn voor de ACOD binnen de Vlaamse overheid.

Kandidaturen voor het mandaat van algemeen secretaris kunnen worden ingediend door een gewestelijk uitvoerend bureau of door een intergewestelijk Vlaams technisch comité. Artikel 25 van het Huishoudelijk Reglement bepaalt dat de kandidatuur moet worden gemotiveerd en vergezeld zijn van een syndicaal curriculum vitae. Elk gewestelijk uitvoerend bureau of Vlaams technisch comité kan maximaal één kandidatuur voordragen. Kandidaturen moeten uiterlijk tegen 12 februari 2010 elektronisch of schriftelijk worden ingediend bij Hilaire Berckmans, algemeen secretaris sector Overheidsdiensten, Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel of via mail hilaire.berckmans@acod.be.

Contactpersoon Vlaamse Overheid:

Hilaire Berckmans

Tel.: 02/508.58.64

e-mail: hilaire.berckmans@acod.be

Hoelang nog wachten op overgangsexamens?

In het Vlaams sectoraal akkoord 2005-2007 werd overeengekomen dat de Vlaamse overheid om de drie jaar zal onderzoeken of er nood is aan examens om van niveau te verhogen. De Vlaamse cao 2005-2007 werd ondertekend op 6 juli 2006.

De verplichting tot dat driejaarlijks onderzoek naar de behoefte aan overgangsexamens is intussen vertaald in het Vlaams personeelsstatuut. In artikel VI.49 daarvan staat: “De selector gaat minstens om de drie jaar de noodzaak na van het organiseren van een vergelijkend overgangsexamen naar een bepaald niveau. Hij houdt daarbij rekening met de beschikbaarheid van vacatures en het resterende aantal laureaten van voorgaande overgangsexamens”.

Op 13 oktober 2008 vroeg de ACOD in het sectorcomité hoever het stond met de uitvoering van dat engagement. De voorzitter van het sectorcomité antwoordde dat een bevraging van de beleidsdomeinen zal worden opgestart in het SOPO. Het SOPO staat voor Strategisch Overlegorgaan Personeel en Organisatie. Het is een soort topvergadering waarop alle beleidsdomeinen worden vertegenwoordigd door twee topambtenaren of hun vertegenwoordigers. Tussen haakjes: alles is daar top, of dat denkt men toch van zichzelf.

In het sectorcomité van 12 oktober 2009 vroeg de ACOD opnieuw naar de stand van zaken in de organisatie van overgangsexamens. Het antwoord was: “Uit het verslag van het SOPO van 28 april 2009 blijkt dat er geen consensus

bestaat over de noodzaak van een generieke organisatie van overgangsexamens”. In gewone mensentaal wil dit zeggen dat de top van de Vlaamse overheidsadministratie niet in staat is om na te gaan of er nood is aan overgangsexamens. De administrateurs-generaal, aangesteld door de Vlaamse regering om leiding te geven aan de Vlaamse departementen en agentschappen, slagen er dus niet in om vast te stellen of er wel of geen behoefte is aan overgangsexamens.

Het resultaat van die onbekwaamheid is dat het doorsnee Vlaams personeelslid kan fluiten naar mogelijkheden om van niveau te verhogen. En ondertussen maar fier uitpakken met HRM, ontwikkeling stimuleren, modern loopbaanbeleid promoten en werken voor de Vlaamse overheid aantrekkelijk maken... Mandaattoelagen invoeren voor secretarissen-, administrateurs-generaal en algemeen directeurs was prioritair en wel bijzonder snel in uitvoering. Mogelijkheden aanreiken om van niveau D naar C door te groeien, kan echter niet.

Wat doen de Vlaamse minister-president en de Vlaamse minister verantwoordelijk voor bestuurszaken hieraan? Door het SOPO-circus wordt immers een Vlaams sectoraal akkoord gewoon genegeerd. En dan verwonderd klagen dat er een geest van wantrouwen is. Dit belooft alleszins weinig goeds voor de onderhandelingen over een Vlaams sectoraal akkoord 2010-2011.

Hilaire Berckmans

Vlaamse Milieumaatschappij Resultaten besprekingen personeels- en huisvestingsplan

Tussen de VMM-directie en de vakbonden werden gesprekken gevoerd over het probleem van de rattenvangers, het huisvestingsplan en de uitvoering van het personeelsplan 2008-2010.

Vergelijk over rattenvangers

Aan de rattenvangers werd een vaste benoeming beloofd, maar door de besparingen die de VMM werden opgedrongen, werd de functiespecifieke selectieproef opgeschort. De ACOD-delegatie protesteerde hiertegen. Tijdens de vergadering van het entiteits-overlegcomité op 24 november vonden de VMM-directie en de vakbonden een vergelijk. Voor de permanente opdrachten in de rattenbestrijding wordt vanaf december 2009 de functiespecifieke selectie opgestart. De statutaire aanstelling van 40 contractuele rattenvangers wordt eveneens in het vooruitzicht gesteld.

Akkoord uitvoering personeelsplan

Het personeelsplan voorziet een belangrijk aantal bevorderingen in alle niveaus, waardoor maximale loopbaanmogelijkheden worden gecreëerd. Er werden het afgelopen jaar een 35-tal

bevorderingsbetrekkingen ingevuld. Op de planning 2010 staan nog 26 bevorderingen in de rangen B3, B1, C3, C2, D3 en D2. In 2009 werden ook 39 contractuele personeelsleden vast benoemd.

De VMM-directie vreest echter dat als de besparingsmaatregelen recurrent in 2011 moeten worden uitgevoerd, het effect op de personeelseffectieven en de dienstverlening catastrofaal zal zijn. De impact zou zo'n proporties aannemen dat dit zelfs voor de buitenwereld zeer zichtbaar zou zijn.

Compromis huisvestingsplan

Na de heisa over de gedwongen verhuizing van personeelsleden werkzaam in de laboratoria, werd uiteindelijk een compromis bereikt tussen de VMM-directie en de vakbonden. In het kader van besparingsmaatregelen heeft de directie, na gezamenlijk overleg met de vakbonden, beslist haar plan tot het centraliseren van de laboratoria als volgt uit te voeren:

- een onderzoek wordt verricht om meer analyses (organische, anorganische, bacteriologische analyses) in eigen beheer uit te voeren in plaats van uit te besteden.
- een gedeelte van deze bijkomende

analyses (namelijk de organische) wordt uitgevoerd in het nog op te richten nieuwe labo Gent. Daardoor is er meer ruimte nodig dan voorzien in dit labo.

- het gevolg is dat de bestaande anorganische analyses voort worden uitgevoerd in het bestaande labo Oostende en er wordt onderzocht of een mogelijke uitbreiding van (anorganische, bacteriologische) analyses ook daar mogelijk is.

Dit is dus goed nieuws voor alle personeelsleden van de labo's en vooral voor de personeelsleden van labo Oostende die hun standplaats behouden. In hetzelfde kader wordt ook het herlokaliseren van de andere vestigingen voort bekeken. Dit houdt in:

- timing van herlokaliseren van de diensten in Brugge
- en in een later stadium mogelijk herlokaliseren van de vestigingen in de provincie Antwerpen.

Daarmee is de sociale koortstemperatuur in de laboratoria (voorlopig) terug onder controle.

Richard De Winter

Vakbonden dienen sectoraal eisenprogramma in

Na de regionale verkiezingen van 7 juni 2009 bleek dat de Vlaamse regering de komende jaren bijzonder krap bij kas zit. Door de economische crisis zijn er sowieso minder ontvangsten in belastingen, maar tijdens de bankcrisis heeft de Vlaamse regering ook nog eens een flinke duit in het zakje gedaan. Ondertussen rolt de besparingstrein door de departementen en agentschappen. De overheidsvakbonden willen wel rekening houden met de budgettaire realiteit, maar zijn van oordeel dat binnen de Vlaamse begroting er toch een financieel draagvlak kan worden gevonden om de arbeidsvoorwaardenregeling van de Vlaamse personeelsleden te verbeteren.

Dit zijn de elementen van het sectoraal eisenprogramma 2010-2011 van de vakbonden:

- bijsturing van het PLOEG-concept.
- voldoende financiële middelen voorzien voor het garanderen van de goede werking van de Sociale Dienst van de Vlaamse Gemeenschap.
- in afwachting van een volledige uitvoering van de functiewaardering en -classificatie maatregelen treffen om de interne onbillijkheden op te heffen (niveau B).
- afschaffing van de prestatietoelagen.
- invoering van het zogenaamde recuperatieverlof per halve of volledige dag.
- oprichting van een eigen publiekrechtelijk wervings- en selectieagentschap met rechtspersoonlijkheid.
- toekenning van twee dagen bijkomend jaarlijks verlof.
- verhoging van de eindejaartoelage tot een volwaardige 13de maand.
- verhoging van het nominaal bedrag van de maaltijdcheques tot 7 euro.
- verhoging van de fietsvergoeding tot

0,20 euro per km.

- aanpassing van de kilometervergoeding voor dienstverplaatsingen die aanvangen in de woonplaats (100 procent in plaats van de huidige 60 procent).
- gelijkschakeling van de toelage voor zaterdag- en zondagprestaties (1/1850e per uur in plaats van 1 euro à 100 procent).
- een maximale statutaire tewerkstelling, maar waar dit praktisch niet mogelijk is, de invoering van een functionele loopbaan voor de contractuele personeelsleden en de uitbouw van een tweede pensioenpijler.

Op basis van dit eisenprogramma en mogelijks ook de voorstellen van de Vlaamse overheid verwachten wij dat de onderhandelingen begin 2010 starten.

Richard De Winter

Minister Muyters presenteert beleidsbrief Werk

Onlangs maakte de Vlaams minister van Werk, Philippe Muyters (N-VA), zijn beleidsbrief bekend met de prioriteiten van de komende jaren. Positief is alvast de nadruk die de minister legt op de rol van het sociaal overleg. Het wordt wel problematisch als de minister pleit voor een Vlaamse visie op het ontslagrecht of de afbouw van het brugpensioen. Dit zijn immers tot nader order federale bevoegdheden.

Privatisering en vermarkting vormen een rode draad doorheen de beleidsbrief. Volgens de minister moet de private sector zich meer begeven op de markt van de bemiddeling en de opleiding, en zodoende de rol van de VDAB voor een deel overnemen. De minister gaat hier dus veel verder dan het aftoetsen van de mogelijkheden om een aantal opdrachten van de VDAB uit te besteden. Op basis van een verwijzing

naar de Europese Dienstenrichtlijn suggereert de minister zelfs om de 'markt' van begeleiding van werkzoekenden volledig vrij te maken.

Het regeerakkoord legde sterk de nadruk op maatregelen rond diversiteit

en het bevorderen van de evenredige arbeidsparticipatie. In de beleidsbrief is daarover bitter weinig terug te vinden. De versterking van het activeringsbeleid van 50- en 55-plussers wordt wel beklemtoond.

In de beleidsbrief maakt de minister zich sterk om te besparen in de werkmiddelen van de VDAB. Dit lijkt

in tegenspraak met de uitwassen van de economische crisis, met o.a. steeds hogere werkloosheidscijfers. In tijden van crisis is een slagkrachtige VDAB echter meer dan nodig.

Als de minister op basis van de Europese Dienstenrichtlijn de VDAB, maar ook Syntra Vlaanderen, op de lijst van Diensten van Algemeen Economisch Belang wil zetten dan betekent dit dat niet enkel Belgische, maar ook buitenlandse dienstverleners de taken van de VDAB in begeleiding, loopbaanbegeleiding en competentieontwikkeling kunnen overnemen. De markt kan dan hierop inspelen. Samen met het ABVV zullen wij er alles aan doen om de vermarkting en liberalisering in deze domeinen tegen te houden.

Richard De Winter

Zeesluis Wintam

ACOD bedingt voltallige personeelsbezetting

Voor de bediening van schepen op de zeesluis van Wintam zijn per ploeg normaal vier binnenvaartbegeleiders voorzien. Bij het aanmeren van zeeschepen wordt ook nog eens de ontvanger mee ingeschakeld. Omwille van personeelstekort door ziekte, had men bij de cel Beheer en Exploitatie beslist om voor de ochtendploegen van 1, 2, 3 en 4 december één binnenvaartbegeleider minder te voorzien.

Deze beslissing is in strijd met de afspraken die vroeger zijn gemaakt over de bediening van zware schepen. In dergelijke situaties dienen er vier binnenvaartbegeleiders van dienst te zijn: één voor het toezicht vanuit de toren en de drie anderen voor de bediening van het schip. Op dat moment wordt de ontvanger mee ingeschakeld voor het aanmeren. In het gefaseerde personeelsplan blijven trouwens vier be-

dienaars en één ontvanger voorzien, zelfs in de toekomst. Over een mogelijke vermindering van personeel in geval van afwijkingen werden voor gans het zeekanaal Brussel-Schelde afspraken gemaakt, maar deze zijn door de huidige leiding blijkbaar niet meer gekend.

De betrokken personeelsleden signaleerden ons dat zij het niet eens waren met de genomen maatregel. De ACOD schreef onmiddellijk de directie aan met de eis te zorgen voor voldoende personeel. In eerste instantie bleef deze vraag zonder antwoord.

De volgende dag, de namiddag voor het ingaan van de nacht van 1 op 2 december, contacteerden we de directie opnieuw. Dit met de duidelijke waarschuwing dat de personeelsleden zich niet goedschiks bij de situatie zouden neerleggen. Tegelijk werden alle even-

tuele sociale acties erkend.

Die laatste boodschap werd blijkbaar wel goed begrepen. Kort daarna kregen we bericht dat men ging zorgen voor een voltallige bezetting van de ochtendshiften. Probleem dus voorlopig van de baan.

Het is duidelijk dat binnen het Agentschap Waterwegen en Zeekanaal de verhoudingen tussen de directie en het personeel gespannen zijn. De recente acties voor de poorten van de administratieve zetels te Gent en Willebroek waren daarvan een illustratie. Vooral sommige directieleden moeten stilaan beseffen dat zij elke dag bezig zijn met het op de proef stellen van de sociale vrede. Alsof men continu probeert om de lont in brand te steken. Heel merkwaardig...

Hilaire Berckmans

Tweede pensioenpijler een feit

In het comité C1 van 9 december werd de laatste hand gelegd aan een kaderreglement dat de invoering van een tweede pensioenpijler moet mogelijk maken binnen de lokale besturen en dit vanaf 1 januari 2010. Hierdoor komt er een einde aan een lang aanslepend debat over de al dan niet invoering van deze tweede pensioenpijler voor het contractueel personeel van gemeenten en OCMW's.

Vanuit ACOD hebben we nogmaals gesteld dat onze voorkeur nog steeds gaat naar de eerste pijler en dat de nodige middelen en aandacht moeten gaan naar statutarisering van het personeel. Het ene sluit evenwel het andere niet uit. We moeten rekening houden met het feit dat er altijd contractuelen zullen zijn binnen de lokale besturen. Het is net voor deze personeelsleden dat de ontwikkeling van een tweede pijler van belang is. We hebben dan ook meegewerkt aan de opstelling van een kaderreglement dat de verschillende besturen kunnen gebruiken om een systeem op te zetten.

Inhoud kaderreglement

Dit zijn de belangrijkste inhoudelijke elementen van het kaderreglement:

- het reglement is in principe van toepassing op alle contractuelen, uitgezonderd studenten en personeel tewerkgesteld binnen artikel 60 van de organieke wet.
- de pensioentolage te betalen door de besturen wordt minimaal bepaald op 1 procent van het aangegeven jaarloon.
- elk bestuur kan beslissen om een inhaaltoelage te storten waarmee eerdere gepresteerde diensttijd gevaloriseerd wordt.
- de toelage wordt voor iedere aangeslotene op een individuele pensioenrekening gestort.
- de uitbetaling gebeurt in principe op de leeftijd van 65 jaar, tenzij de aangeslotene het pensioen opneemt vanaf 60 jaar.

Deze uitkering gebeurt op basis van een maandelijkse rente.

Nog enkele vragen

Het standpunt van de ACOD is van in het begin duidelijk geweest in dit dossier. We zijn niet tegen een tweede pensioenpijler, maar we willen wel maximale garanties over de financiering van de eerste pijler. Deze garanties zijn voor een groot stuk afhankelijk van het aantal statutairen. In de plaats van een tweede pijler te organiseren zou men dus beter investeren in vaste benoemingen.

De vraag is nu hoeveel besturen zullen instappen in dit systeem en welk percentage aan financiële middelen de besturen voorzien voor de ontwikkeling van deze tweede pijler? Wat we wel weten is dat, indien men slechts het minimum voorziet (1 procent), de individuele personeelsleden zich geen illusies moeten maken over degelijke pensioenaanpassingen.

Een tweede vraag handelt over zij die vandaag in dienst zijn: gebeurt de toepassing van de tweede pijler met terugwerkende kracht en zo ja, hoever gaat deze retroactiviteit dan?

Het gaat hier over een kaderreglement, dus we zullen over dit dossier bestuur per bestuur moeten onderhandelen en evalueren, zowel naar financiering als naar retroactiviteit. Ondanks het feit dat we geen vragende partij waren voor de ontwikkeling van een tweede pijler, nemen we toch onze verantwoordelijkheid op om overal lokaal te trachten hieruit het maximale te behalen voor het personeel.

Mil Luyten

Contactpersoon LRB: Mil Luyten - Tel.:
02/508.58.25 - e-mail: mil.luyten@acod.be

Personeel oproepcentrales is ongerust

In 2004 werd naar aanleiding van een beslissing van de Europese Raad overgegaan tot de invoering van het uniek Europees nummer 112 voor alle noodoproepen. Tot nu toe kwamen de noodoproepen binnen op het nummer 100 voor medische urgentie en brandweer, en op 101 voor politiehulp. De overzetting of migratie van die oude oproepnummers brengt heel wat tewegg.

In 2007 werd beslist om de migratie van de bestaande oproepcentra naar de 112 (CIC) uit te testen via twee pilootprojecten. Vanaf die datum loopt er dan ook een proefproject onder meer in Oost-Vlaanderen. De essentie van dit project is om te zien wat de omschakeling van de huidige HC100-technologie (CityGIS) naar de Astrid-CAD technologie tot gevolg heeft. Tegelijkertijd wordt er voorzien in een herlocatie van de bestaande diensten binnen één gemeenschappelijk gebouw (100-101). Op de ministerraad van 17 juli werd het voormalig engagement inzake de migratie hernomen. Op 13 oktober werd ook de migratie van HC100 in Vlaams-Brabant een feit. Antwerpen, Limburg en Namen zouden volgen in 2010; Henegouwen, West-Vlaanderen en Luxemburg zouden migreren in 2011.

Wat met het statuut?

De essentie van het 112-model is dat er in de toekomst provinciaal één dienst wordt belast met alle noodoproepen.

Deze centra zouden twee functionaliteiten en drie disciplines omvatten: de calltaking en dispatching; dringende geneeskundige hulp, politie en brandweer.

Oorspronkelijk was het de bedoeling om tot een parastatale instelling te komen (besluit 2004), maar om financiële redenen werd anders beslist. Het wordt een structuur onder een paritaire beheersvorm voor politie, brandweer en dringende geneeskundige hulp. Daarvoor werd een agentschap 112 opgericht.

Het personeel dat vandaag in dienst is en dat werkt binnen een allegaartje van rechtspositieregelingen (politie- en gemeentepersoneel, ex-militairen en ex-Belgacomers, brandweerpersoneel,...) ressorteert in de toekomst onder de FOD Binnenlandse Zaken. Zo wil men tegen het einde van dit jaar 262 personeelsleden voorzien.

Wij stellen vast dat aan het comité A teksten werden voorgesteld over de terbeschikkingstelling van gemeentepersoneel gedurende een jaar aan FOD Binnenlandse Zaken. Er blijft echter onduidelijkheid over het statuut van dit personeel.

Enkele acute problemen

Men meldt ons dat het huidige informaticasysteem CityGIS driemaal sneller werkt dan het nieuwe systeem Astrid-CAD. In Leuven slaagden 9 van de 20 personeelsleden niet in de toetsing van de kennis van het nieuwe systeem.

De oorzaak daarvan ligt vermoedelijk in een te korte opleiding. Het sinds jaren aanslepende probleem van personeelstekort wordt door de migratie en het niet-slagen van de huidige titularissen enkel maar vergroot. Dit tekort aan personeel zal onvermijdelijk leiden tot slecht of niet-functioneren van het systeem met desastreuze gevolgen voor de bevolking.

Hoge kostprijs en toch mankementen

De decentralisatie zal automatisch leiden tot langere wachttijden voor tussenkomsten, tenzij men voldoende personeel en informatica ter beschikking stelt. Het gebruik van het communicatiesysteem Astrid-CAD vertoont technische mankementen qua bereikbaarheid in verschillende delen van ons land, wat leidt tot communicatieproblemen zodat interventies vertraagd in plaats van versnellen. Door dit alles is het personeel minder gemotiveerd, wat een effect kan hebben op de klantvriendelijkheid.

Ten slotte is er nog de kostprijs van de invoering van het Astrid-CAD systeem. Sommigen spreken van een kostprijs van 25 miljard euro, anderen hebben het over 15 miljard. En dit allemaal voor een systeem dat driemaal trager werkt dan voorheen?

Mil Luyten

Deeltijds kunstonderwijs

De weg van de vernieuwing

Op 8 december 2008 stelde de Werkgroep Inhoudelijke Vernieuwing Deeltijds Kunstonderwijs het rapport 'Verdieping/verbreding – perspectieven voor inhoudelijke vernieuwing in het deeltijds kunstonderwijs' voor. In dit rapport tekende de werkgroep de grote krijtlijnen uit voor inhoudelijke vernieuwing en voorbeeldoelstellingen voor opleidingen. Waar staan we vandaag?

Verschillende subwerkgroepen hebben van januari tot juni 2009 gewerkt aan een indeling in opleidingen en opleidingsonderdelen. Deze denkoefening heeft het samenvattende structuurschema van het rapport met zijn domeinen, leergebieden en niveautrappen concreter ingevuld, maar ook vereenvoudigd.

Hoewel de inhoudelijke vernieuwing op sommige vlakken wil breken met het verleden, beoogt ze geen afrekening met wat nu bestaat. Ze wil niet snoeien in de veelzijdigheid van het huidige opleidingsaanbod. Alle leerlingen die op dit moment deeltijds kunstonderwijs volgen, kunnen ook in de academies van de toekomst terecht. Evenmin is het de bedoeling om academies te dwingen om bepaalde opleidingen af te stoten of andere verplicht te organiseren.

Eerste fase september 2010

Vlaams minister van Onderwijs, Pascal Smet (sp.a), legde op een vergadering van alle belanghebbenden in dit dossier een schema voor waarin de vernieuwing zich dient af te spelen. Een eerste fase die loopt tot juni 2010 gaat over de inhoudelijke vernieuwing van het curriculum. Deze thema's komen aan bod:

- opleidingsonderdelen en toetsing aan inzetbaarheid van leerkrachten
- studiebelasting, omkadering voor opleidingsonderdelen en opleidingen
- eventuele aanpassing van eindtermen

- doorstroom naar hoger (kunst)onderwijs en amateurkunsten
- deeltijds kunstonderwijs voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften.

Het is de bedoeling om tegen september 2010 een eerste synthesesnota neer te leggen.

Tweede fase april 2011

Een tweede fase behandelt de hervorming van het landschap en de samenwerking met het dagonderwijs. Het gaat om regionale samenwerkingsverbanden, om het beleids- en ondersteunend personeel, om de samenwerking

deeltijds kunstonderwijs met kleuter- en leerplichtonderwijs en deeltijds kunstonderwijs in de brede school. Dit wordt behandeld tussen september 2010 en april 2011.

Min of meer gelijktijdig, namelijk van januari 2011 tot maart 2011, zal een raamwerk tot stand komen rond de financiering van het deeltijds kunstonderwijs. Dit alles moet uiteindelijk leiden tot een tweede synthesesnota in april 2011.

Laatste fase september 2013

Na alle voorbereidingen is het de bedoeling om een ontwerp van decreet uit te schrijven tussen september 2011 en december 2011. Tussen januari 2012 en december 2012 komen we uitein-

delijk in het regelgevend proces. Dit omvat de gebruikelijke stappen die alle decreten moeten volgen, namelijk adviezen van AgODi, taal- en wetgeving en van Inspectie Financiën. Dit leidt tot een begrotingsakkoord waarna het eerst principiële goedkeuring krijgt van de Vlaamse regering. Nadien volgt het advies van de Vlaamse Onderwijsraad. Uiteindelijk starten de formele onderhandelingen met de vakbonden. Nadien krijgt men een tweede principiële goedkeuring van de Vlaamse regering, een advies van de Raad van State en een derde goedkeuring van de Vlaamse regering. Na de onderwijscommissie van het Vlaams parlement volgt de uiteindelijke plenaire goedkeuring in het Vlaams parlement. Het is de bedoeling dit decreet ingang te doen vinden op 1 september 2013.

Gevolgen personeel

Er is dus nog een lange weg te gaan. Voor ACOD Onderwijs zal deze hervorming maar slagen als er bij alle betrokken personeelsleden een voldoende groot draagvlak wordt gecreëerd. Zoals steeds kunnen hervormingen maar slagen mét en niet tegen het personeel.

Volgens de decreten rechtspositie is het inzetten van personeel geen zaak waar een volledige vrije keuze van de inrichtende macht geldt. Bij het bepalen van de opleidingsonderdelen voor het vernieuwde deeltijds kunstonderwijs, moet men telkens nagaan hoe het begrip inzetbaarheid toepasbaar is. We hebben tijdens onze ontmoeting met de minister benadrukt dat de hervorming van het deeltijds kunstonderwijs gekoppeld wordt aan de gevolgen voor het personeel. We zullen dus niet onderhandelen over structuren om nadien pas na te gaan hoe het personeel hierin past. Met deze gelijktijdigheid was de minister het eens.

hugo.deckers@acod.be

Afgestudeerden 2008-2009

Vraag uw aanvullend vakantiegeld aan

Het vakantiegeld voor 2010 wordt berekend op basis van de prestaties geleverd in het kalenderjaar 2009. Wie tijdens het vorige school- of academiejaar afstudeerde, kon ten vroegste in het onderwijs tewerkgesteld worden vanaf 1 september 2009. Hij of zij kan dus in 2010 maximaal op 1/3 van het volledig vakantiegeld aanspraak maken. Bij wie in de loop van 2009 afstudeerde, kan echter eveneens de periode van 1 januari 2009 tot en met de dag die aan de eerste indiensttreding voorafgaat, in aanmerking worden genomen voor de berekening van het vakantiegeld 2010. Wij vragen aan onze schoolafgevaardigden om hun nieuwe collega's pas afgestudeerden hierover te informeren.

Voorwaarden

Het aanvullend vakantiegeld wordt toegekend als aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- op 31 december 2009 geen 25 jaar oud zijn.
- uiterlijk in dienst zijn getreden op de laatste werkdag van de vier maanden volgend op de datum waarop de studies werden beëindigd.

- nooit eerder winstgevende beroepsactiviteiten hebben uitgeoefend waaruit de stopzetting van het recht op kinderbijslag voortvloeide.

- een volledig en correct ingevulde aanvraag indienen bij het werkstation bevoegd voor de school waar de eerste aanstelling werd opgenomen.

Het aanvraagformulier aanvullend vakantiegeld kan men verkrijgen bij de regio- of provinciaal secretariaten van onze sector of op de schoolsecretariaten, samen met het adres waarnaar de aanvraag moet worden verstuurd.

Berekening

Het aanvullend vakantiegeld wordt berekend op basis van de prestaties die bij de eerste indiensttreding in het onderwijs worden geleverd. Wie bijvoorbeeld bij de eerste opdracht slechts 18/36 presteert en bij een volgende tewerkstelling een volledige betrekking waarneemt, ontvangt slechts de helft van het aanvullend vakantiegeld. Maar ook omgekeerd: wie in het onderwijs met een opdracht van 24/24 start en nadien terugvalt op 6/24, ontvangt toch het volledige bedrag aanvullend vakantiegeld.

Bijvoorbeeld: Peeters behaalde haar diploma op 30 juni 2009. Zij krijgt een eerste voltijdse aanstelling van 26 oktober 2009 tot en met 18 december 2009. Ze doet haar aanvraag voor aanvullend vakantiegeld en ontvangt in 2010 haar volledige vakantiegeld, weliswaar in twee verschillende betalingen: het vakantiegeld voor de periode van tewerkstelling en het aanvullend vakantiegeld.

Ook combinatie privé en onderwijs

Wie vóór 1 november 2009 een eerste tewerkstelling in de privésector aanneemt, bijvoorbeeld tijdens de maanden juli en augustus, en nadien vóór 1 november 2009 in het onderwijs wordt tewerkgesteld, kan toch bij het Agentschap voor Onderwijsdiensten (AgO-Di) een aanvraag voor aanvullend vakantiegeld indienen. Het vakantiegeld dat voor de maanden juli en augustus via de privé tewerkstelling werd toegekend, wordt dan in mindering gebracht.

georges.achten@acod.be

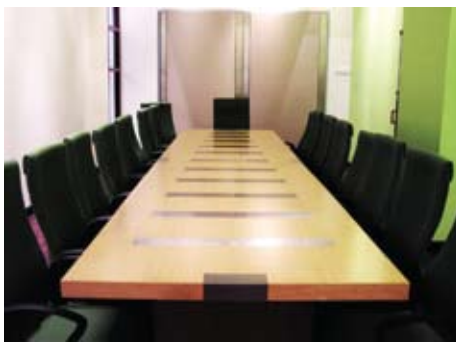
Hoger onderwijs

Nieuw accreditatiestelsel

De Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie (NVAO) bereidde zich in 2008 voor op de introductie van een nieuw stelsel, waarbij een verschuiving plaatsvindt naar een instellingsaudit. Dit is een uitgebreid traject dat veel van de inzet van alle betrokken partijen vroeg, en zeker van de NVAO.

Voorzitter Karl Dittrich is enthousiast over de resultaten: "Als ik kijk wat we nu voorstellen in deze fase van het hoger onderwijs in Nederland en Vlaanderen, denk ik dat we niet veel beters hadden kunnen ontwikkelen. Je moet kijken naar de politieke situatie én de arbeidsmarkt wat betreft opleidingsbeoordelingen. Als je dat bij elkaar optelt en ook nog kijkt naar de internationale tendensen, dan denk ik dat wij een stel-

sel hebben ontwikkeld dat de toets der kritiek ruimschoots kan doorstaan en dat zeker zes jaar houdbaar is."

Een belangrijke doelstelling van het nieuwe stelsel is de vermindering van de bureaucratie en de lastendruk rond accreditatie. Soms ontstaat die ook deels doordat sommige opleidingen

en instellingen zich laten leiden door angst. Een instelling of opleiding die écht weet waarmee men bezig is, die is soms zelfs verheugd een discussie over kwaliteit te kunnen voeren. Het heeft dus veel te maken met onzekerheid in de beginfase van iets nieuws.

In Vlaanderen heeft men nog drie jaar de tijd. Instellingen zijn al wel aan het nadenken hoe ze het beste aan de institutionele audit kunnen voldoen. De verwachting is dat de aanpak niet zo veel zal afwijken van die in Nederland. Vlaanderen wil wel blijven werken met de evaluatieorganen VLIR (Vlaamse Interuniversitaire Raad) en VLHORA (Vlaamse Hogescholenraad).

hugo.deckers@acod.be

Weten sommige parlementairen wel wat ze stemmen?

In onderwijsdecreet XIX werd een vernieuwde taalregeling uitgewerkt. De toenmalige minister van onderwijs, Frank Vandenbroucke, stelde op advies van het Grondwettelijk Hof die geïntegreerde taalregeling op voor het onderwijspersoneel. Zo werd er komaf gemaakt met de dubbele aanwervingsvereiste in taalkennis. Dit decreet werd

door het parlement behandeld in het voorjaar van 2009.

Nog geen zes maanden later stelt een parlamentslid van Vlaams Belang (nota bene een lid van de parlementaire commissie Onderwijs en Vorming) een vraag met betrekking tot de dubbele aanwervingsvereiste in taalkennis. Gewoon alsof er geen nieuwe de-

cretale bepalingen werden ingevoerd! Blijkbaar weet dit parlamentslid niet wat er in een decreet staat dat zij nochtans mee besproken heeft in de onderwijscommissie en heeft zij er zelfs geen problemen mee dit nog eens in de verf te zetten.

raf.deweerd@acod.be

Elektronische salarisbrief scoort goed

In een vorige Tribune hebben we getracht onze lezers van de sector Onderwijs warm te maken om over te schakelen op de elektronische salarisbrief. Heel wat personeelsleden reageerden positief op deze oproep: in oktober 2009 hadden 18.452 onderwijspersoneelsleden ingeschreven op de digitale loonbrief. Dit is ongeveer 10,28 procent

van het personeelsbestand.

Als men weet dat de kostprijs van de verzending van een salarisbrief ongeveer 2,5 euro bedraagt, kan men inschatten wat de overheid hierdoor bespaart. Maar naast het financiële aspect is er eveneens het milieuvoordeel. Door met een zo grote groep in te schrijven, ondersteunen die personeelsleden ook

de ecologische bezorgdheid.

Niettegenstaande die ruim 10 procent een goede score is in vergelijking met andere sectoren, doen we toch nog een hernieuwde oproep. Iedereen kan steeds meer info vinden op www.ond.vlaanderen.be/wedde/esb.

raf.deweerd@acod.be

Waarom Marleen Vanderpoorten slechts één legislatuur minister van Onderwijs was

Marleen Vanderpoorten (Open VLD) dacht te kunnen scoren door minister Pascal Smet (sp.a) zwaar aan te pakken in het Vlaams parlement. Tweemaal sloeg zij de bal pijnlijk mis. Hopelijk trekt ze de nodige lessen uit deze beschamende opvoering en denkt ze volgende keer twee keer na alvorens tussen te komen.

Ten eerste verweet ze de minister (en dus onrechtstreeks het ministerie van Onderwijs) dat de lonen van november 2009 voor sommige personeelsleden te laat werden uitbetaald. Als gewezen minister van Onderwijs zou ze moeten weten dat de uitbetaling van de lonen finaal gebeurt door Dexia. De fout voor de laattijdige uitbetaling was volledig te wijten aan een probleem bij die bank, dus noch de minister, noch de

administratie trof enige schuld. Ook ACOD vindt het onaanvaardbaar dat lonen niet tijdig betaald worden, maar we moeten onze onvrede dan wel naar de juiste uitvoerder sturen. Dat nu net de partij die steeds voor privatisering pleit, het privé-initiatief bejubelt en de openbare diensten onder vuur neemt, in deze concrete situatie een fout van een private instelling (= Dexia) in de schoenen probeert te schuiven van een openbare dienst (= ministerie van Onderwijs), is absoluut verwerpelijk.

Vervolgens vond Marleen Vanderpoorten het nodig om, na haar eerste demagogische uitspatting, nog even verder te gaan. Ook de uitbetaling van de lonen in december zouden in het gedrang komen. Als oud-minister zou ze moeten weten dat de lonen van de-

cember, al geruime tijd, in januari van het daaropvolgende jaar worden uitbetaald. Dit is ooit gebeurd als besparingsmaatregel en nog altijd niet terug rechtgezet. Als de uitbetaling van deze lonen inderdaad een probleem zou vormen, dan dreigt er een echte ramp. Dit zou immers betekenen dat de kas van de Vlaamse regering al van het begin van het jaar 2010 leeg zou zijn!

Marleen Vanderpoorten heeft geen verpletterende indruk nagelaten als minister van Onderwijs. Ook als parlamentsvoorzitter heeft ze weinig tot geen potten gebroken. Ze heeft er blijkbaar geen probleem mee om op dit elan voort te gaan.

raf.deweerd@acod.be

FIA-rondetafelgesprek groot succes

Op 25 november vond een regionaal rondetafelgesprek plaats in Brussel rond het Europees project van de Fédération Internationale des Acteurs (FIA). Het thema daarvan is: verandering stimuleren en strategieën ontwikkelen om te strijden tegen genderstereotypen en de gelijkheid van mannen en vrouwen te bevorderen voor uitvoerende kunstenaars uit het theater, de film en televisie in Europa.

Vorig jaar werd een studie uitgevoerd waaruit bleek dat de situatie van actrices niet rooskleurig is: minder werkgelegenheid dan voor mannen en deze situatie wordt nog moeilijker vanaf een bepaalde leeftijd. De FIA wil werken aan strategieën om hieraan iets te veranderen. Daarom worden er nu vijf regionale rondetafelgesprekken georganiseerd. Een eerste bijeenkomst vond plaats in Marseille, waar de Franse en de Spaanse vakbond aanwezig waren.

Een tweede vergadering werd georganiseerd in Brussel door ACOD Cultuur, waarop de artiestenvakbond van Nederland, FNV Kiem, werd uitgenodigd. Er komen nog regionale vergaderingen in Ljubljana (hoofdstad van Slovenië), Stockholm en Londen.

In Brussel waren er bijna 40 deelnemers vanuit heel diverse hoeken zoals leden van de vrouwenraad; Magda Michielsens, professor vrouwenstudies; Corine Van Hellefont, experte genderstudies; Ronnie Commissaris, verantwoordelijke musicalopleiding Brussel, Winnie Enghien, producer bij de VRT, en nog vele anderen.

Het gesprek verliep zeer geanimeerd en er werden voorstellen gedaan om in de toekomst de situatie voor de actrices te verbeteren zoals:

- een monitor installeren, meer onderzoek verrichten naar de situatie in de

sectoren van de tewerkstelling van mannen en vrouwen, en regelmatig een telling organiseren.

- goede praktijken aanmoedigen. Bijvoorbeeld een prijs uitreiken voor een goed scenario, een charter ondertekenen over hoe vrouwen worden voorgesteld in de media. Dit charter werd reeds getekend door de VRT.
- een betere communicatie ontwikkelen en campagnes opzetten.
- bij de toekenning van overheids subsidies voorwaarden stellen rond gelijke kansen.
- de politiek van mainstreaming beter organiseren. De bestaande wetgeving moet accurater toegepast worden, zoals bijvoorbeeld de diversiteitsplannen bij de Vlaamse Gemeenschap. Bij de opleiding kan men reeds rolpatronen tegengaan of men kan ook vrouwen stimuleren om meer technische beroepen uit te oefenen of om bijvoorbeeld regisseur te worden.
- onderzoeken hoe instellingen meer kunnen inspelen op het probleem en een structuur creëren om info te verspreiden.
- bij de vakbonden nog meer aandacht opeisen voor het probleem.
- zoeken naar methodes om vrouwen te helpen, de creativiteit stimuleren en vrouwen aanmoedigen om klacht neer te leggen in geval van discriminatie.

Dit zijn al enkele conclusies die nu voort ontwikkeld worden en tot een werkmethode of een instrument moeten leiden. De slotconferentie vindt begin mei plaats in Brussel, misschien wel in het Europees Parlement.

Eindejaarspremie en terugbetaling vervoerskosten

Op 5 december 2009 werd een cao goedgekeurd over de terugbetaling van de vervoersonkosten woon-werkverkeer. De volledige tekst is te lezen op de site www.acodcultuur.be onder het item 'informatie zoeken': pc 329.01.

We hebben geprobeerd om ook een cao af te sluiten over de terugbetaling van de kosten voor het vervoer in opdracht, maar de werkgevers waren niet bereid om hierover tot een collectief akkoord te komen.

De verdere uitvoering van het lopende Vlaams Intersectoraal Akkoord is wel gerealiseerd: de bedragen van de eindejaarspremie werden aangepast. Ook deze tekst is te lezen op de website www.acodcultuur.be.

Seintjes

Antwerpen

Ontspanningsnamiddag

Op 14 januari 2010 organiseert de Seniorenwerking ABVV Antwerpen in Feestzaal Kielpark een ontspanningsnamiddag met optreden van Jacques Raymond en Ingriani, ondersteund door de Ricco Zoroh-band. Aanvang 13.45 uur, deuren vanaf 13 uur. Kaarten hiervoor zijn te bestellen bij het ACOD-secretariaat t.a.v. Stefan Vandevorst aan 5 euro (normale prijs 10 euro aan de kassa). Kaarten zijn beschikbaar vanaf 2 december 2009.

Seniorencommissie

Op 26 januari 2010 om 14 uur komt Chris Reniers, algemeen secretaris ACOD, als gastspreker op de seniorencommissie. We voorzien een drankje. Deze bijeenkomst vindt plaats in de feestzaal van het Bondsgebouw, Ommeganckstraat 47, 2018 Antwerpen.

Antwerpen & Kempen Uitbreiding dienstverlening

Vanaf 23 september 2009 werd de dienstverlening van de ACOD in de Kempen uitgebreid. In het gebouw van het ABVV, Grote Markt 48 in Turnhout, garanderen we dienstverlening voor de leden van de sectoren LRB, Overheidsdiensten, Onderwijs, Spoor, Post, TBM, Telecom, Gazelco en Brabo. De openingsuren zijn woensdag van 9 tot 12.30 uur en van 13 tot 17 uur, donderdag van 9 tot 12.30 uur en van 13 tot 16.30 uur, en vrijdag van 9 tot 13 uur. De dienstverlening wordt verzekerd door onze stafmedewerker Alida Bouwens: tel. 014/40.03.15 of alida.bouwens@acod.be.

Zitdagen voor pensioenen

Raymond Duval, gewezen algemeen secretaris, houdt in 2010 zitdagen voor de pensioenen op 12 januari, 9 februari, 9 maart, 20 april, 11 mei, 8 juni, 14 september, 12 oktober, 9 november en 14 december, telkens van 14 tot 16 uur op de derde verdieping van het Bondsgebouw, Ommeganckstraat 47, 2018 Antwerpen.

Limburg

Nieuwjaarsreceptie gepensioneerden

Het Bestuur van ACOD Limburg Senioren nodigt al haar gepensioneerde leden met partner uit op de jaarlijkse nieuwjaarsreceptie. Deze vindt plaats op 19 januari om 13 uur in zaal Kermeta, Diestersteenweg 204 in Hasselt. Men kan er genieten van een hapje en een drankje. Sprekers zijn minister van Staat Willy Claes en algemeen secretaris van de ACOD Chris Reniers. Gelieve vóór 10 januari 2010 aan Jean Theunis te laten weten of men aanwezig zal zijn: tel. 0486/12.63.20.

Oost-Vlaanderen

Afdeling Wetteren Algemene ledenvergadering en nieuwjaarsreceptie

Op 17 januari 2010 organiseert afdeling Wetteren een algemene ledenvergadering, gevolgd door de nieuwjaarsreceptie. Lydie Vanmeerhaeghe, gewestelijk secretaris ACOD LRB, en Frank Gabriels, vrijgestelde ACOD LRB, zijn de gastsprekers. Na de toespraken zal er een uitgebreide vragenronde zijn, gevolgd door de nieuwjaarsreceptie. De overige gewestelijke sectorsecretarissen worden ook verwacht. De ledenvergadering en nieuwjaarsreceptie vinden plaats om 10 uur in het lokaal op het F. Beernaertsplein 15 te Wetteren.

Vlaams-Brabant

Gewestelijke intersectorale basisvorming 2010-2012

ACOD Vlaams-Brabant start in 2010 met een nieuwe intersectorale basisvorming. Deze militantenopleiding is gespreid over twee jaar van telkens twee sessies van drie dagen per jaar. Kandidaten kunnen zich inschrijven via het intersectorale gewest Vlaams-Brabant of via de gewestelijke sector. Opgepast: enkel kandidaten die in regel zijn met hun vakbondsbijdragen in het gewest

Vlaams-Brabant en die nog aan geen basisvorming deelnamen, komen in aanmerking. Inschrijven kan tot uiterlijk 28 februari 2010 bij GIBS Willy Peeters: tel. 016/22.31.50, fax 016/223.223, mail naar willy.peeters@acod.be, of schriftelijk naar ACOD, t.a.v. Willy Peeters, Maria-Theresiastraat 121, 3000 Leuven.

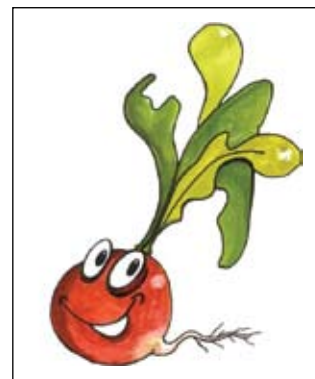

Tribune is een uitgave
van ACOD-ABVV
verant. uitgever:
Chris Reniers
Fontainasplein 9-11
1000 Brussel

België - Belgique
P.B. - P.P.
9099 Gent X
BC 10105

Gratis seniorenmanifest en Radeis

Naar aanleiding van hun 25-jarig bestaan pakken de ABVV-Senioren uit met een manifest. Het biedt een overzicht van de belangrijkste eisen die gerealiseerd moeten worden voor de ouderen. Vraag je gratis exemplaar aan via kdecraene@linxplus.be of met de bon hierbij. Radeis is het tijdschrift van de ABVV-Senioren. Driemaandelijks biedt het 8 bladzijden lectuur met de laatste weetjes inzake seniorenthema's. Wil je gratis elk seizoen een verse Radeis in je bus, stuur dan een mailtje naar kdecraene@linxplus.be of vraag dit aan met de bon hierbij.

Ja, stuur mij gratis:

- ☐ het ouderenmanifest van de ABVV-Senioren
- ☐ het driemaandelijks tijdschrift Radeis

Naam: _____

Straat en nummer: _____

Postcode: _____ Gemeente: _____

Terug te sturen naar Linx+, Watteestraat 10, 1000 Brussel

De gratis FairPlay Kalender 2010 is nu verkrijgbaar

Net als bij de vorige edities wordt de Linx+ kalender verfraaid met foto's uit de BewogenFotografen wedstrijd. Afgelopen wedstrijd had als thema FairPlay, dit wil zeggen gelijke kansen op en naast het speelveld.

U wil de kalender ook gratis in huis? Ga naar het dichtstbijzijnde Linx+-kantoor (zie www.linxplus.be) of bestel de kalender via info@bewogenfotografen.be en vermeld het aantal kalenders en uw gegevens. Hou er wel rekening mee dat u dan de verzendingskosten dient te betalen. Deze bedragen 1,70 euro voor maximum 2 kalenders en 2,50 euro voor maximum 4 kalenders. U kan dit bedrag storten op rekening 877-7964302-33 van Linx+. Zodra wij het bedrag ontvangen hebben, wordt de kalender opgestuurd.

